

"ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΦΥΛΛΑ,"

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΕΩΣ καὶ ΕΡΕΥΝΗΣ ΖΩΤΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίς	Σελίς
Αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαὶ καὶ ὁ Κομμουνιστικὸς ἐχθρὸς 221	— "Ἡθὴ τῆς ἐποχῆς καὶ Κοινωνικαὶ κυρώσεις 233
— Ἡμεῖς καὶ οἱ ξένοι, τὰ ὄργανα τῆς κοινῆς γνώμης καὶ αἱ σχέσεις μας πρὸς φίλας Χώρας. 226	— Ἡ Διοίκησις καὶ ἀπονομή τῆς Δικαιοσύνης. Τὸ Ἀνώτατον Δικ. Συμβούλιον 236
— Ἑλληνοβουλγαρικὰ 231	— Δήμαρχοι καὶ Κοινοτάρχει· Ἐν ὄψει τῶν ἐκλογῶν 238
— Ἰνδοκινέζικα 231	— Οἱ Ἀγρόται καὶ ἡ προστασία τῶν τιμῶν τῶν προϊόντων των. Οἱ Σιτοπαραγωγοὶ 240
— «Pour encourager les autres» Ἀνώτατοι λειτουργοὶ καὶ τὸ κακὸν παράδειγμα Διπλωματικοὶ ὑπάλληλοι 228	— Διὰ νὰ μὴ ἀδικοῦνται οἱ παραγωγοὶ φθαρτῶν προϊόντων (Φρούτων λαχανικῶν κ. λ. π.) 232
— Αἱ φορολογικαὶ μεταρρυθμίσεις 227	— Ἀπόμαχοι, Ἀνάπηροι καὶ θύματα πολέμου 231
— Αἱ Νέαι Φορολογίαι. Περισσότερον μέτρον 227	— Ὀπλίται Χωροφυλακῆς Συντάξεις 231
— Ναυτιλιακὰ 229	— Αὐτοκαλλιέργεια ὑπὸ ἀγροτῶν Ἀμερικῆς 244
— Τὰ δῶρα ἀρχαίων ἀντικειμένων πρὸς ξένους 229	— Παραγωγή τροφίμων. Κυβερνητικὴ πρόνοια. Βελτίωσις διαίτης ἀγροτῶν— Ἀνάπτυξις τῆς Γεωργίας. 244
— Τὸ Αὐτοκίνητον 230	— Αὐτοκινητισταὶ καὶ συγκοινωνία. Ἐργαζόμενον προσωπικόν 231
— Οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς Τουρκίας 243	Βιβλιογραφία 244
— Γενικὴ Οἰκονομικὴ κατάστασις Ἑλλάδος. Πιστοδότησις Ἐμπορίου, Βιομηχανίας (Ἔτησις Ἐκθεαὶς Διοικητοῦ Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν). 241	

ΕΤΟΣ Α'. 1 καὶ 15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1954 ΦΥΛΛΑ 15 καὶ 16

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΠΑΝ. Ν. ΠΙΠΙΝΕΛΗ

ὑπὸ καὶ Ἐπιμελείᾳ ΠΑΝΟΥ Ε. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ
π. Βουλευτοῦ τ. Διευθυντοῦ «Δικαστικῆς» Διηγεήρου

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ξενοφώντος 15 Α (Τηλ. 23.191)

ΑΘΗΝΑΙ

“ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,,

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1929

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ Ἐλ. Βενιζέλου (Πανεπιστημίου) 23

114 ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΚΑΘ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Διοικήτης ΧΑΡΙΔ. ΜΗΤΡΕΛΙΑΣ

— Η “ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ,, :

Προστατεύει τὴν τιμὴν τῶν γεωργικῶν προϊόντων καὶ μεσο-
λαβεῖ διὰ τὴν διάθεσιν τῶν ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν κανανάλῳσιν.

Ἐνισχύει τὴν κτηνοτροφίαν, σπηροτροφίαν, μελισσοκομίαν, δεν-
δροκομίαν, δασοκομίαν, ἀλιείαν, οἰκιακὴν βιοτεχνίαν, γεωργικὴν
βιομηχανίαν καὶ λοιποὺς γεωργικοὺς πλουτοπαραγωγικοὺς κλάδους.

Καθοδηγεῖ μὲ τὰς γεωπονικὰς τῆς ὑπηρεσίας τὸν ἀγροτικὸν
κόσμον καὶ ἐποπτεύει τοὺς Συνεταιρισμοὺς, ἐνισχύουσα τὴν ἀνά-
πτυξιν τοῦ συνεταιριστικοῦ πνεύματος.

Ἀσφαλίζει τὰ γεωργικὰ προϊόντα, διαθέτουσα σημαντικὸν
μέρος ἐκ τῶν ἀσφαλιστρῶν ὑπὲρ κοινωφελῶν γεωργικῶν σκοπῶν
(ἀνέγερσις ἀποθηκῶν, δεξαμενῶν) κλπ.

“ΕΘΝΙΚΗ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,, Α. Ε.

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Διοίσεις καὶ Κεντρικὸν Κατάστημα: ΑΘΗΝΑΙ (Βενιζέλου 40)

Διοικήτης · Πρόεδρος Κ. Κ. ΑΡΔΙΩΤΗΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΙ τῆς ΤΡΑΠΕΖΗΣ:

Δανεισμός — Διαχείρησις πόρων Λαϊκῆς Κατοικίας —

Διαχείρησις κεφαλαίων πρὸς ἐνίσχυσιν ἔργων ὑδρεύσεως

Ἐξυπηρέτησις δανείων τρίτων —

— Διαχείρησις κτημάτων τρίτων

ΕΓΓΡΑΦΙΑ ΗΓΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ 40751062

ΗΜΕΡΟΝ 4-6-92

45562

“ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΦΥΛΛΑ,,

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΕΩΣ καὶ ΕΡΕΥΝΗΣ ΖΩΤΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Ξενοφώντος
Ἄριθ. 15 α
ΑΘΗΝΑΙ
Τηλ. 23191

ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΠΑΝΑΓ. Ν. ΠΙΠΙΝΕΛΗ

Ἐκδοσις Δεκαπενθήμερος

ὑπὸ καὶ Ἐπιμελείᾳ ΠΑΝΟΥ Ε. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ
π. Βουλευτοῦ τ. Διευθυντοῦ «Δικαστικῆς» Δικηγόρου

ΕΤΟΣ Α'
Φύλλον 15-16
(Σελ. 221-244)
Ἰαὺ 15 Ἰουλίου

10 Ἰουλίου 1954

Αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαὶ τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου, θέτουν ἐπὶ τά-
πητος ὁλόκληρον τὸ πολιτικὸν πρόβλημα τῆς χώρας. Διότι βεβαίως
δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑποστηριχθῇ σοβαρῶς ὁ ἀποχρωματισμὸς τοῦ ἐκ-
λογικοῦ ἀγῶνος διὰ τῆς μὴ ὑποδείξεως ἐπισήμων ὑποψηφίων τῶν κομ-
μάτων, ἐφ' ὅσον τὸ ἐν τοῦλάχιστον ἐξ αὐτῶν, τὸ κομμουνιστικόν, θά
παρέμβῃ οὐσιαστικῶς εἰς τὸ ἐκλογικὸν ἀποτέλεσμα εἴτε κατὰ τὸν ἕνα
εἴτε κατὰ τὸν ἄλλον τρόπον. Δὲν πρέπει δὲ ἐν τῇ παραζάλῃ τῶν με-
ταξὺ συμπολιτευομένου καὶ ἀντιπολιτευομένου τύπου ἀντεγκλήσεων
καὶ τῇ ἐσκεμμένῃ καὶ παραπλανητικῇ ὑφέσει τῆς κομμουνιστικῆς
δραστηριότητος νὰ λησμονώμεν ὅτι τὸ πολιτικὸν μας θέμα ἐντο-
πίζεται σήμερον πρὸ παντὸς εἰς τὰς διαδοχικὰς φάσεις τοῦ σκλη-
ροῦ καὶ μακροῦ ἀγῶνος μεταξὺ τῆς Ἑθνικῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς
κομμουνιστικῆς ἀνταρσίας. Δι' αὐτὸ καὶ ἡ νέα περὶ δημοτικῶν ἐκλο-
γῶν νομοθεσία θά κριθῇ μὲ αὐτὸ πρὸ παντὸς τὸ κριτήριον, κατὰ πό-
σον δηλ. θά διευκολύνῃ ἢ θά δυσχεράνῃ τὴν προώθησιν τῶν κομμου-
νιστικῶν θέσεων ἐν τῷ ὀργανισμῷ τῆς αὐτοδιοικήσεως κατὰ τὰς ἐπι-
κειμένους ἐκλογάς.

Ἀπὸ τῆς σκοπιδᾶς αὐτῆς κρίνοντες τὰ πράγματα φοβούμεθα ὅτι
τὰ προβληθέντα ὑπὸ τῶν ἐκπροσώπων τῆς κυβερνητικῆς πλειονοψη-
φίας ἐπιχειρήματα ὑπὲρ τῆς ἐπανάδου εἰς τὸν θεσμόν τῆς ἀμέσου
ἐκλογῆς τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων, ἐνέχουσι πέραν τοῦ δέοντος δόσιν
αἰσιοδοξίας. Οὐδεὶς ἡμφισβήτησε βεβαίως ὅτι ἡ ἄμεσος ἐκλογή πα-
ρουσιάζει κατ' ἀρχὴν ἀποφασιστικὰ πλεονεκτήματα. Δίδει κῶρος με-
γαλύτερον εἰς τοὺς κοινοτικοὺς ἄρχοντας, πρᾶγμα σημαντικόν, εἰς
μίαν ἐποχὴν ἰδίως, ὅπου τόσα λέγονται περὶ ἐνισχύσεως τῆς αὐτοδι-
οικήσεως· ἀποκαθαίρει τὴν ἀτμόσφαιραν τῆς πολιτικῆς ζωῆς ἀπὸ τὰς
συναλλαγὰς τῆς ἐμμέσου ἐκλογῆς· καθιστᾷ πλέον συνειδητὴν τὴν πο-
λιτικὴν εὐθύνην τῶν ἐκλογέων καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς ἐνισχύει
ἴσως τὴν ἐθνικὴν ἀντίστασιν.

Ἄλλ' ἅπαντα τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα, ἀναμφισβήτητα ὑπὸ ὅμα-
λὰς συνθήκας, κινδυνεύουν νὰ ἐξουδετερωθοῦν ἐάν, εἴτε προεκλογι-
καὶ συνεργασίαι μετὰ «προοδευτικῶν» στοιχείων τῆς κοινῆς γνώμης

ἐπιτρέψουν εἰς ὠρισμένας περιφέρειας τὴν συγκέντρωσιν τοῦ 40% τῶν ψήφων ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ ἀριστερίζοντος ψηφοδελτίου, εἴτε, ἐν ἀποτυχίᾳ τούτου, λάβουν χώραν κατὰ τὴν δευτέραν ἐκλογικὴν φάσιν συνεργασίαι καὶ συναλλαγαὶ μετὰ τμημάτων τῆς ἐθνικόφρονος παρατάξεως. Ἡ προϋπόθεσις ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐστηρίχθη ἡ αἰσιόδοξος αἰτιολογία τοῦ σχεδίου τῆς πλειονοψηφίας, ὅτι δηλ. θὰ ἐπέλθῃ ἀναγκαστικὴ συνένωσις τῶν ἐθνικοφρόνων ἐκλογέων κατὰ τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἐκλογῆς, πᾶν ἄλλο ἢ ὡς ἐξησφαλισμένη δύναται νὰ θεωρηθῇ· ἀσφαλῶς δὲ παραγνῶριζει τὸν παράγοντα τοῦ πείσματος τὸ ὅποῖον φυσιολογικῶς ἐκκολάπτεται εἰς τοιαύτας περιπτώσεις μεταξὺ συγγενῶν ἰδιολογικῶς κομμάτων καὶ τὸ ὅποῖον παρασύρει εἰς ἀπονενομημένας ἀντιδράσεις μέρος τῆς κοινῆς γνώμης, ἱκανὸν ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας νὰ δώσῃ τὴν νίκην εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῆς κοινωνικῆς μας τάξεως. Δὲν εἶναι δὲ καθόλου καθησυχαστικὸς ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι τοιούτου εἴδους «ἀπρόοπτα» θὰ περιορισθοῦν εἰς μεμονωμένας περιπτώσεις. Ὁ ἀριθμὸς τῶν περιπτώσεων αὐτῶν δὲν ἔχει τόσῃν σημασίαν ὅσην ἔχει ἡ διοικητικὴ, γεωγραφικὴ καὶ ἐθνικὴ αὐτῶν τοποθέτησις. Ἐλάχισται τοιαῦται περιπτώσεις, τοποθετημέναι ὁμῶς εἰς καίρια τινὰ γεωγραφικῶς, διοικητικῶς ἢ ἐθνικῶς σημεία τῆς χώρας, ἀρκοῦν διὰ νὰ προκαλέσουν ἔπειτα σοβαρὰς ψυχολογικὰς καὶ διοικητικὰς ἀναταραχάς. Ὁ κομμουνισμὸς δὲν ἀποβλέπει βεβαίως νὰ ἐπιτύχῃ τὸν προσηχὴ Ὀκτώβριον ἀποφασιστικὴν νίκην. Ἀποβλέπει πολὺ μακρύτερον καὶ ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς γενικῆς του στρατηγικῆς εὐάριθμοι τινες ἀλλὰ ἐντύπωσιακαὶ ἐπιτυχίαι εἰς τὰς δημοτικὰς ἐκλογάς, θὰ ἀποτελέσουν σπουδαίαν προώθησιν τῶν σχεδίων του.

Δι' αὐτοὺς τοὺς λόγους ἀκριβῶς ἡ μεταβολὴ τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου περὶ δημοτικῶν ἐκλογῶν, ἔπρεπε νὰ συνδυασθῇ μὲ γενικώτερα μέτρα ἐξασφαλίζοντα τὴν κοινωνικὴν εὐστάθειαν καὶ τὴν γαλήνην τοῦ τόπου. Ἐφ' ὅσον ἡ ἔμμεσος ἐκλογὴ, τῶνόντι, δὲν παρέχει ἀρκετὰς ἐγγυήσεις περὶ τούτου, ἔπρεπε νὰ προβλεφθῶσιν ἄλλαι καλύτεραι. Τὸ νὰ ἐμπιστευώμεθα τὴν ἔκβασιν τοῦ ἐκλογικοῦ ἀποτελέσματος εἰς τὴν ἀριθμητικὴν ἀπλῶς ἀδυναμίαν τῶν ἀριστεριζόντων καὶ τὴν νηφαλιότητα καὶ αὐτοθυσίαν τῶν διαφόρων ἀντιμαχομένων παραφυάδων τῶν ἐθνικοφρόνων μαζῶν, ἰσοδυναμεῖ ἐλαφρῶς πρὸς χαρτοπαικτικὸν συνδυασμὸν, καὶ ἐναποθέτει εἰς τῆς Τύχης τὰς βουλὰς περισσότερα ἀπὸ ὅσα ἡ φρόνησις ἐπιτρέπει. Ἡ εὐκαιρία τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ἀμέσου ἐκλογῆς τῶν δημάρχων ἦτο καταφανὴς ἢ καταλληλοτέρα διὰ νὰ συνδυασθῇ πρὸς μίαν ριζικωτέραν ἀντιμετώπισιν τοῦ κομμουνιστικοῦ προβλήματος, ἀφαιροῦσαν ἀπὸ τὸ Κ. Κ. Ε. τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ παίζει, ὑπὸ οἰονδήποτε ἐκλογικὸν σύστημα σημαντικὸν ρόλον εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ ἐκλογικοῦ ἀποτελέσματος. Ἀπὸ τὴν δαμόκλειον αὐτὴν σπάθην τὴν διαταράττουσαν τὴν ὁμαλὴν ἐξέλιξιν τῶν πολιτικῶν μας πραγμάτων καὶ τὴν γαλήνην τῶν πνευμάτων ἐν τῇ χώρᾳ, ἔπρεπε νὰ εἴχομεν ἤδη ἀπὸ πολλοῦ ἀπαλλαγῇ.

Ὁ κομμουνιστικὸς ἐχθρὸς δὲν ἀναμένει ἀπὸ ἡμᾶς νὰ τοῦ προσδιορίσωμεν τὸν χρόνον τῆς ἀποφασιστικῆς μάχης. Θὰ τὴν προσδιορίσῃ αὐτὸς κατὰ τὰς ἰδίας του ἀνάγκας. Ἔως ὅτου ἔλθῃ ἐκεῖνη ἡ στιγμή προπαρασκευάζει ἐντέχνως καὶ ἐπιμελῶς τὸ ἔδαφος, ἐπεκτείνων τὰ ναρκοπέδιό του εἰς τὰς γραμμάς μας, ἀποναρκώνων τὴν πολιτικὴν καὶ πνευματικὴν ἡγεσίαν τοῦ τόπου διὰ νέων «εἰρηνιστικῶν» συνθημάτων, δξύνων παντοῦ ὅπου εἴμποτε, τὰς λανθανούσας κοινωνικὰς καὶ οἰκονομικὰς ἀντιθέσεις. Πρὸ παντὸς σιωπᾷ. Ἔδωκε «ντιρεκτίβαν» εἰς τοὺς ὁπαδούς του νὰ γίνουν «νομιμόφρονες», νὰ καταλάβουν «δημοκρατικὰ» τὰς διοικήσεις τῶν συνδικαλιστικῶν ὀργανισμῶν νὰ μὴ συγκρούωνται πρὸς τὴν ἀστυνομίαν καὶ —ἀκόμη σοβαρότερον— νὰ ἀντιδρῶσι ὅταν οἱ συνδικαλισταὶ τῆς δεξιᾶς προβαίνουν εἰς ἀπεργίας. Ἐματαίωσε δὲ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δύο, ἀποφασισθείσας ὑπὸ τῆς Γ. Σ. Ε. Ε. ἀπεργίας. Αὐτὸ δὲν παρουσιάζει τίποτε νέον διὰ τοὺς παρακολουθοῦντας μὲ προσοχὴν τὴν στρατηγικὴν τοῦ κομμουνισμοῦ. Ἀνάγεται εἰς τὰ βασικὰ ἀξιώματα τῆς στρατηγικῆς του, ἀπὸ μακροῦ ἀποσαφηνισθέντα. Εἰς τὸ κλασσικὸν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἔργον του «Zwei Taktiken», ὁ Λένιν εἶχε ἤδη προδιαγράψει ἀπὸ τοῦ 1905 ὅτι διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἡ κοινωνικὴ ἐπανάστασις χρειάζεται ἡ προηγουμένη ἐξασφάλισις δύο ἀπαραιτήτων προϋποθέσεων: α) ἡ *σύμπυξις στενῆς συμμαχίας μετὰ μιᾶς ἄλλης τάξεως* ἐνδιαφερομένης ἀμέσως εἰς τὴν ἀνατροπὴν τοῦ καθεστώτος καὶ β) ἡ «ἀπομόνωσις» —ἡ λέξις ἔχει σημασίαν, — τοῦ κυβερνῶντος συγκροτήματος, ἀπὸ τὰς ἄλλας ἀστικὰς τάξεις.

Σήμερον ἔπειτα ἀπὸ τὴν σχετικὴν ἀφύπνισιν τῶν ἐθνικοφρόνων ἐν τῷ κόσμῳ δυνάμεων τῶν ἐτῶν 1950—54, ἔπειτα ἀπὸ τὸ ΝΑΤΟ καὶ τὴν *ἀριθμητικὴν* μείωσιν τῶν κομμουνιστικῶν ψήφων ἐν Εὐρώπῃ, ἡ συνείδησις τῶν ἀξιωματῶν αὐτῶν κατέστη ἀκόμη πλέον αἰσθητὴ παρὰ τῇ κομμουνιστικῇ ἡγεσίᾳ. Παύει λοιπὸν νὰ γίνεταί λόγος περὶ «ἀπολυτρώσεως τῶν μαζῶν» καὶ κομμουνισμοῦ. Εἰς τὴν Γαλλίαν, αἱ ἀποφάσεις τοῦ Κ.Κ.Γ. τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου ὁμιλοῦσι περὶ προστασίας τῆς γαλλικῆς βιομηχανίας κατὰ τοῦ Ἀμερικανικοῦ ἀνταγωνισμοῦ, περὶ ἀναπτύξεως τοῦ ἐμπορίου Ἀνατολῆς—Δύσεως, καὶ περὶ «κοινῶν ἐργατικῶν μετώπων». Εἰς τὴν Ἀγγλίαν—καὶ τὸ παράδειγμα τοῦτο ἔχει ἰδιαιτέραν σημασίαν λόγῳ ἀκριβῶς τῆς ἀδυναμίας τοῦ ἐκεῖ Κ.Κ.—ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς Polit ὁμιλῶν εἰς τὸ 23ον Συνέδριον τοῦ κόμματος ἐξῆρεν ὅχι τὰς ἀνυπάρκτους ἐκλογικὰς ἐπιτυχίας, ἀλλὰ τὴν διάβρωσιν τοῦ *ἐργατικοῦ* κόμματος ἀπὸ τὰ κομμουνιστικὰ συνθήματα: «Εἰς τὸ συνέδριον τῶν Ἀγγλῶν συνδικαλιστῶν τοῦ 1953—εἶπε μετ' εὐλόγου ὑπερηφανείας—ἡ πολιτικὴ τοῦ τερματισμοῦ τῆς Ἀμερικανικῆς κυριαρχίας, τῆς φιλίας καὶ τοῦ ἐμπορίου μετὰ τοῦ σοσιαλιστικοῦ κόσμου καὶ τῆς κοινωνικῆς μεταβολῆς, συνεκέντρωσε μεταξὺ 2 καὶ 3 ἐκατομμυρίων ψήφων, εἰς δὲ τὸ συνέδριον τοῦ ἐργατικοῦ κόμματος τοῦ 1953, 1, 3)4 πρὸς 2 ἐκατομ. ψήφων». Σχολιάζων δὲ ὀλίγον βραδύτερον τὴν νέαν τακτικὴν τοῦ Κ.Κ. ἐν

Ἀγγλῖα, ἡ μεγαλύτερα ἀγγλικὴ πολιτικὴ ἐπιθεώρησις ὁ Economist, ἔγραφε εἰς τὰς 24 Ἀπριλίου ἐ. ἔ.

«Ὁ προέχων ἀτικειμενικὸς σκοπὸς τῆς κομμουνιστικῆς συνομωσίας ἐν Μ. Βρεταννίᾳ σήμερον δὲν εἶναι τὸ νὰ ἀνατρέψῃ διὰ τῆς βίας τὴν *κυβέρνησιν* τῆς Α. Μεγαλειότητος· ἀλλὰ νὰ ὑπονομεύσῃ δι' ἀπάτης καὶ τελείως νομίμως τὴν *ἀντιπολίτευσιν* τῆς Α. Μεγαλειότητος»!.

* *

Δι' αὐτοὺς ἀκριβῶς τοὺς λόγους τὸ θέμα τῆς ἐν Ἑλλάδι κομμουνιστικῆς συνομωσίας δὲν δύναται νὰ ἐντοπισθῇ εἰς τὰ ἔργα αὐτοῦ τούτου τοῦ Κ.Κ. καὶ τὰ ἀστυνομικὰ δελτία τὰ ὁποῖα ἀσχολοῦνται μὲ αὐτὸ καὶ τὰς παραφυάδας του. Προεκτείνει τὰς διακλαδώσεις του εἰς ὁλόκληρον τὸν πολιτικὸν ὀργανισμόν μας καὶ εἰδικώτερον βεβαίως πρὸς τὰς ἐγγύτερον αὐτοῦ τοποθετημένας προοδευτικὰς δυνάμεις, ὅπου καὶ ἂν εὕρισκωνται. Μὲ καθαρὰ ἀνατρεπτικὰ συνθήματα τὸ Κ.Κ.Ε. δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ παραπλάνησῃ οὐδένα ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς· μὲ συγκεκριμένα ἀνθρωπιστικὰ ἢ ἄλλα συνθήματα, δύναται ἀντιθέτως νὰ ἐξασφαλίσῃ ἐπιτεύγματα, περιορισμένα ἀρχικῶς εἰς ἑκτασιν, πλὴν χρήσιμα διὰ τὴν πρὸς τὰ πρόσω πορείαν του. Ὁ ἰδεολογικὸς προσανατολισμὸς ὅλων τῶν «φιλελευθέρων» καὶ «προοδευτικῶν» κομμάτων, κινουμένων μὲ τὴν ἀνθρωπιστικὴν ἐκείνην πνοὴν ἢ ὁποῖα τὰ χαρακτηρίζει, ἐξιδανικεύει αὐτὰ ψυχικῶς καὶ πνευματικῶς ἀλλὰ τὰ καθιστᾷ κάποτε εἰς περιστάσεις ἡφαιστειώδεις καὶ καθαρῶς πολεμικὰς ὡς αἱ παροῦσαι, φορεῖς ἀλλοτρίων καὶ ἀθελήτων διαβρώσεων. Αἱ βαρεῖται ἀφ' ἑτέρου ὑποθῆκαι τῶν ἐκλογικῶν ἀναγκαιοτήτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔχουν νὰ τοποθετήσουν τοὺς πολιτικοὺς ὑπολογισμοὺς των, διευκολύνουν τὰ πνευματικὰ ὀλισθήματα καὶ τὰ καθιστῶσι σοβαρότερα πολιτικῶς. Τὸ τελευταῖον Συνέδριον τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ἐν Ἀθήναις—ἀποτελοῦν ἀπὸ πολλῶν ἄλλων πλευρῶν σταθμὸν εἰς τὸν ἐκπολιτισμὸν καὶ τὴν σοβαρότητα τῶν πολιτικῶν μας πραγμάτων—ἐνέχει ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς σοβαρὰ διδάγματα. Ὁ διακεκριμένος ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος κ. Γ. Παπανδρέου ἀνακεφαλαιῶν τὰς ἀπόψεις του ἐπὶ τοῦ κομμουνιστικοῦ θέματος, ἐτόνισε μεταξύ ἄλλων «ὅτι ἀπέναντι τῆς βίας καὶ τῆς συνομωσίας τοῦ Κ. Κ. δὲν ἀρκεῖ οὔτε ἡ πειθὼ οὔτε ἡ ἀνοχή». Ὡς θετικὴν πολιτικὴν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν του, διεκήρυξε τὴν ἀνάγκην «ἀπομονώσεως τῆς κομμουνιστικῆς ἡγεσίας», «ἀνακτῆσεως τῶν θυμάτων τοῦ κομμουνισμοῦ», «μῆδ' ἑνὸς γεναιόφρονος πολιτικῆς ἐθνικῆς ἀσφαλείας ἢ ὁποῖα θὰ γεφυρώσῃ τὴν ἐπιστροφὴν».

Ὡς μέσα τακτικῆς, τὰ μέτρα αὐτὰ θὰ ἠδύναντο ἀκινδύνως νὰ συζητηθῶσι κατ' ἀξίαν καὶ ἀπὸ περιπτώσεως εἰς περίπτωσιν. Διότι ποῖος δὲν θὰ ἤθελεν ἡ κύρωσις τοῦ νόμου καὶ ἡ αὐτοσυντήρησις τῆς κοινωνίας νὰ συντελοῦνται κατὰ τρόπον πλέον ἀνθρώπινον; Ἀλλ' ὡς γενικαὶ κατευθύνσεις μιᾶς πολιτικῆς, τοιαῦται ἀρχαί, μετατοπίζουσιν τὸ κέντρον τοῦ βάρους τῆς ἐθνικῆς ἀντιστάσεως ἀπὸ τῆς ἀμύνης εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἀσώτων υἱῶν, ἀπὸ τῆς ἀντιμετώπισεως τῆς διαβρώσεως μας εἰς τὴν «ἀνάκτῃσιν τῶν

θυμάτων τοῦ κομμουνισμοῦ». Ὅταν δὲ σκεφθῇ τις ὅτι αὐτὴ ἡ «ἀνάκτῃσις τῶν θυμάτων» τόσον καλῶς ἐξυπηρετεῖ τὴν κομμουνιστικὴν τακτικὴν τῆς «διαβρώσεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως τῆς Α. Μ.» ἀντιλαμβάνεται ἀνάγλυφον τὴν σύγχισιν ὅπου τοιαῦται κατευθύνσεις μοιραίως ὁδηγοῦν. Ἡ ἀντιμετώπισις τῆς κομμουνιστικῆς διαβρώσεως, ἀποτελεῖ σήμερον τὸ κέντρον τοῦ βάρους τοῦ κομμουνιστικοῦ θέματος. Καὶ δὲν εἶναι ἀπλῆ ἐκδήλωσις νεύσεως ἀντικομμουνιστικῆς τὸ ὅτι σήμερον ἀκριβῶς εἰς χώραν τόσον ὑγιᾶ οἰκονομικῶς καὶ τόσον πανίσχυρον στρατιωτικῶς ὡς αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι, συζητεῖται ἡ ἐνίσχυσις τοῦ Smith Act, τοῦ ὁποῖου ἤδη τὸ κεφ. 2, καθιερωτῶς ἀδίκημα τὴν συμμετοχὴν εἰς ὁργανώσεις κομμουνιστικοῦ χαρακτήρος, καὶ ὅτι ὁ Γενικὸς Εἰσαγγελεὺς εἰσηγήθη μέτρα διαλύοντα ἐν τῇ πράξει ἐπιχειρήσεις ὑποπιπτούσας ἐμμέσως εἰς κομμουνιστικὸν ἔλεγχον.

Ἀποτελεῖ τῶντι πολὺ σοβαρὰν ὑπόθεσιν τὸ ὅτι τὸ θέμα τῆς ἀντικομμουνιστικῆς διαβρώσεως, τίθεται παρ' ἡμῖν καὶ δὴ ἀπὸ ἐθνικόφρονα κόμματα, ἀκριβῶς ἀπὸ τῆς ἀντιθέτου πλευρᾶς. Ὅτι δὲ ὑπὸ μίαν ὑπερεθνικόφρονα κυβέρνησιν, ἡ ἐκλογικὴ διαδικασία, ἀφέθη νὰ τελῇ κατ' οὐσίαν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον κομμουνιστικῶν μειοψηφίῶν, καθιστᾷ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν ἀκόμη σοβαρότεραν. Καθ' ἣν στιγμὴν αἱ ὑπηρεσίαι ἀσφαλείας ἐκτελοῦν ἀνευδρότως τὸ σισύφειον ἔργον τῆς ἐκρίζώσεως τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ μίᾳ ὑπεράνθρωπος προσπάθεια καταβάλλεται διὰ νὰ τὸν ἀντιμετωπίσωμεν ἐπὶ τῶν συνόρων, μᾶς ἀφίνει ἀσυγκινήτους τὸ γεγονὸς ὅτι ἐν μέγα μέρος τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν θὰ κριθῇ ἐκ τοῦ ποῦ θὰ προστεθοῦν ἐν τέλει αἱ ψηφοὶ τῶν κομμουνιστῶν. Ὅμιλοῦμεν περὶ «διαφωτίσεως τῶν μαζῶν» καὶ σπαταλῶμεν πρὸς τοῦτο πολλὰ, συγχρόνως ὅμως, πέντε σαφῶς φιλοκομμουνιστικοὶ ἐκδοτικοὶ οἴκοι ἐργάζονται ἐλευθέρως ἐν Ἀθήναις, διὰ νὰ παρέχουν εἰς τὴν σπουδάζουσαν νεότητά τὰ φῶτα καὶ τὰ ὑλικά τῆς κομμουνιστικῆς ἰδεολογίας, καὶ ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου 1953 μίᾳ περιέργως ἀνθησίᾳ εἰς τὴν ἑκδοσὶν τοιούτων βιβλίων (μεταφράσεων κλασσικῶν ἔργων, καὶ «φιλολογίας») λαμβάνει χώραν.

Ἡ οἰκονομικὴ εὐφορία καὶ ἡ κοινωνικὴ γαλήνη θὰ εἶχε μείωσιν ὅλων αὐτῶν τὴν σημασίαν. Ἡ ἀποπνικτικὴ δυσπραγία τῆς μεσοαστικῆς τάξεως τοὺς προσδίδει ἀντιθέτως μίαν ἐκκρηκτικὴν δύναμιν. Ὅταν τὰ 60 ο)ο τῶν ἀστικῶν ἐργατῶν λαμβάνουν ἡμερομίσθιον μὴ ὑπερβαῖνον τὰς 30 δραχ., ὅταν τὰ 20 ο)ο τῶν βιομηχανικῶν ἐργατῶν εἶναι ἀπὸ ἐτῶν ἄνεργοι, ὅταν οἱ ἀγροτικοὶ ἐργάται πραγματοποιοῦν μόνον 80—140 ἡμερομίσθια ἑτησίως, ὅταν ὁλόκληρον τὸ βάρος τῆς «ἀναπροσαρμογῆς» ἐπέπεσε ἐπὶ τῶν μισθωτῶν καὶ μίᾳ μεγάλῃ κυβερνητικῇ ἐφημερίᾳ ἔρχεται νὰ ἀναγνῶρῃ ὅτι «ἐλησμονήσαμεν τὰς συνεπείας τῆς ἀναπροσαρμογῆς εἰς βάρος τῶν πτωχῶν εἰσοδηματιῶν.... καὶ ἐμειώσαμεν τὸ ἤδη χαμηλὸν ἐπίπεδον ζωῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ», ἀποτελεῖ ἐπικίνδυνον ἀντιστροφὴν ἀξιών, τὸ νὰ συζητῶμεν διαφόρους ἐκλογικὰς μεταρρυθμίσεις καὶ ἐκλογικοὺς πειραματισμοὺς, χω-

ρίς νὰ ἔχωμεν ἀντιμετωπίσει προηγουμένως ριζικῶς καὶ λελογισμένως ἐν τῷ συνόλῳ τοῦ τὸ πρόβλημα τῆς κομμουνιστικῆς διαβρώσεως.

Ἡ ἀριστερὰ εὐρίσκεται πλήρως εἰς τὴν θέσιν τῆς ἐκμεταλλευομένη τὰς ἀδυναμίας αὐτᾶς.

Τὸ κέντρον εὐρίσκεται εἰς τὸν ρόλον τοῦ ὑφιστάμενον τὰς ἐκ τῆς κοινωνικῆς του διαφοροποιήσεως ἀντιθέσεις.

Ἡ δεξιὰ ὅμως, κυβερνώσα καὶ μὴ, εὐρίσκεται ἐν ἐκπληκτικῇ καθυστέρήσει εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντός της, καὶ ἀπολύτῳ ἀντιθέσει πρὸς ἐαυτήν.

Καὶ ὅλα αὐτὰ συγχρόνως συσσωρεύουν διὰ τὸ ἄμεσον μέλλον προβλήματα ἀγωνιώδους διὰ τὸν τόπον σημασίας.

Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ

ΗΜΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΞΕΝΟΙ

Ἀρχίζει νὰ γίνεται τῶντι ἀνησυχαστικὸς ὁ τρόπος καθ' ὃν ὄργανα τῆς κοινῆς γνώμης—καὶ δὴ προσκείμενα εἰς τὴν Κυβέρνησιν—χειρίζονται τὰς σχέσεις μας πρὸς ξένους φίλους χώρας. Θὰ ἔλεγε τις ὅτι ἀπὸ τινος κάποιος ἄνεμος Μωσσαντέκ πνέει εἰς τὴν χώραν μας ἔναρριπίζων τὸ πολεμικὸν μένος ὠρισμένων ἀρθρογράφων.

Δὲν θὰ ἀσχοληθῶμεν σήμερον μὲ τὴν οὐσίαν τῶν αἰτιάσεων, καὶ τοῦτο διότι αἰτιάσεις δύνανται κάλλιστα νὰ ὑπάρχουν καὶ μεταξὺ στενωτέρων φίλων καὶ νὰ διεκδικοῦνται μὲ ζέσιν καὶ ἐπιμονήν. Αὐτὸ εἶναι τὸ προνόμιον καὶ ἡ δύναμις τῆς δημοκρατικῆς ζωῆς ὑπὲρ τῆς ὁποίας τόσον ἡ χώρα μας ὅσον καὶ οἱ φίλοι της ἀγωνίζονται.

Ἀπὸ τὴν εὐθαρσῇ δὲ καὶ σοβαρὰν διεκδικησὶν τῶν συμφερόντων ἐκάστου, μόνον κατανόησις καὶ ἀμοιβαῖος σεβασμὸς δύνανται νὰ προκύψουν. Ὅ,τι ὅμως εἶναι τελείως ἀπαράδεκτον καὶ ἄκρως ἐπικίνδυνον εἶναι ἡ ἔλλειψις παντὸς μέτρου καὶ ἡ ἄσκοπος βιαιότης τῶν σχολίων. Ὅταν π. χ. μίᾳ ἐφημερίδι στενωτάτα μάλιστα συνδεομένη μὲ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν σχολιάζουσα τὴν στάσιν τῆς Μ. Βρετανίας, τὴν ἀπειλεῖ μὲ «διεθνή ἐξευτελισμὸν» καὶ ἀναφερομένη εἰς τινὰς κτήσεις τῆς τὰς κατατάσσει εἰς τὴν χορείαν «ἡμιαγρίων λαῶν», ἡ ὅταν ἄλλη πρωτὴν ἐφημερίδι στενωτάτα συνδεδεμένη μὲ τὸ πρωθυπουργικὸν περιβάλλον, ἐπιρρίπτουσα ὅλον τὸ βά-

ρος τῆς ἀποτελματώσεως τῆς ἀνασυγκροτήσεώς μας εἰς τοὺς «ἐδῶ Ἀμερικανούς» τοὺς προειδοποιεῖ ὅτι ἡ Ἑλλάς «Fata da se» (θὰ ἀντικρύσῃ τὴν ἀποφασιστικὴν αὐτὴν στιγμὴν «καὶ μόνη»), διερωτᾶται τις, ἐάν τὰ προηγούμενα τῶν ἡρώων τῆς Τεχεράνης ἢ τοῦλάχιστον τῆς Γαριβαλδινῆς ἐποχῆς, δὲν εὖρον ἀπροόπτους συνεχιστὰς τῆς νοοτροπίας τῶν ἐν Ἑλλάδι.

Αἱ ἐξάψεις αὐταὶ δὲν πρόκειται βεβαίως νὰ ἔχουν ὡς συνέχειαν οὔτε τὰ ὁδοφράγματα, οὔτε τὴν «πορείαν πρὸς Ρώμην». Θὰ παράσχουν ἴσως ὀλίγον πρόσθετον ὕλικόν εἰς τὰς ἐκπομπὰς τῶν σταθμῶν τοῦ Παραπετάσματος—καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ ὀλιγότερον. Ὅ,τι μᾶς ἀνησυχεῖ περισσότερον, εἶναι ἡ σύγχυσις τὴν ὁποίαν τοιαῦτα σχόλια προδίδουν.

Ὑπάρχει τῶντι μεγάλη ἀπόστασις μεταξὺ σταθερότητος τὴν ὁποίαν πᾶσα χώρα σεβομένη ἐαυτήν ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ τηρῇ ἐναντι τῶν ξένων ἐν τῇ προστασίσει τῶν συμφερόντων τῆς καὶ τῆς βαναυσότητος ἥτις χωρὶς οὐδένα νὰ ἐκφοβίξῃ, δημιουργεῖ ἀναιτίως πικρίας καὶ παρεξηγήσεις ἐπὶ τῶν πραγματικῶν μας διαθέσεων. Δὲν ἔφθασεν ἄλλως τε ἀκόμη ἡ ἐποχὴ ὅπου ἡ χώρα μας δὲν θὰ ἔχῃ ἀνάγκην ξένων φίλων. Τοῦναντίον, μόνον ἀνίδεοι τῆς διανοῦς καταστάσεως δύνανται νὰ παραγνώρισουν ὅτι ἐποχαὶ ὡς ἡ σημερινὴ καθιστοῦν ἀπαραίτητον τὴν συμπαραστάσιν ὅλων τῶν δοκιμασμένων διεθνῶν φίλων μας. Καὶ ἂν ἡ ἀποστολὴ τοῦ τύπου εἶναι, ὡς πι-

στεύομεν ὅτι εἶναι, ὅχι ἀπλῶς τὸ νὰ ἐκφράζῃ τὰς διαθέσεις τῆς κοινῆς γνώμης, ἀλλὰ καὶ τὸ νὰ τὰς καθοδηγῇ, πρέπει τὰ κυριώτερα τοῦλάχιστον αὐτοῦ ὄργανα, δταν χειρίζονται θέματα ἀντιθέσεων συμφερόντων πρὸς ξένους φίλους, νὰ μὴ τὸ λησμονοῦν.

ΑΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑΙ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Ἡ κοινὴ γνώμη ἐδέχθη τὰς προτεινομένας φορολογικὰς μεταρρυθμίσεις τοῦ εἰσοδήματος μὲ ἀνάμικτον συναίσθημα ἱκανοποιήσεως καὶ ἀπογοητεύσεως.

Ἀφ' ἐνός, ἡ ἀπαλλαγὴ τοῦ ἡμίσεως σχεδὸν τῶν εἰς φόρον ὑποβαλλομένων ἐπιτηδευματιῶν—ἄνω τῶν 100.000 μικροεπιτηδευματιῶν—ἀπὸ τῆς διαδικασίας τῆς φορολογικῆς κατατάξεως, ἥτις ἀδικαιολογήτως ἀπησχόλει τὰς ὑπηρεσίας καὶ κατεπόνει τοὺς φορολογουμένους, ἐμφορεῖται, πράγματι, ἐκ τῆς ἀτυχῆς μὴ ἐπαρκῶς ἐφαρμοζομένης ὑγιοῦς ἀντιλήψεως τῆς ἀπλουστεύσεως τῆς φορολογικῆς μας γραφειοκρατίας.

Ἀφ' ἐτέρου, εἶναι εὐπρόσδεκτος—ἂν καὶ δειλὴ καὶ ἀνεπαρκὴς—ἡ μείωσις τῶν συντελεστῶν τῶν κατηγοριῶν ἀμοιβῶν μισθῶν ὑπηρεσιῶν, ἐλευθέρων κερδῶν ἐξ ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ συνθετικοῦ, ὡς καὶ ἡ τὸ πρῶτον ἤδη θεσπιζομένη ἐνθάρρυνσις ἐπενδύσεως τῶν κερδῶν εἰς νέας ἐγκαταστάσεις καὶ ἐπέκτασιν τῶν ἐργασιῶν. Πρὸ τῆς μεγάλης στενότητος κεφαλαίων ἐξ ἧς ὑποφέρει ἡ χώρα καὶ τῆς χαμηλῆς ἐγχωρίου ἀποταμιεύσεως ἢ διὰ τῶν ἄνω, ἀλλὰ καὶ ἄλλων μέτρων τόνωσις τῆς ἀποταμιευτικῆς βουλῆσεως ἀποτελεῖ ἀδήριτον ἀνάγκην, ἐκ τῶν πραγμάτων ἐπιβαλλομένην.

Ἐν τούτοις, εἰδικῶς ὡς πρὸς τὸν συνθετικόν, παρατηροῦμεν ὅτι, ἐνῶ τὸ ἀφορολόγητον ἠῤῥησεν ἀπὸ 60 εἰς 75.000 δραχ. ἦτοι ὅσον σχεδὸν καὶ ἡ ὕψωσις τοῦ τιμαρίθμου, ἡ αὐξησις αὕτη δὲν ἐπεξετάθη εἰς τὰ βαρύνοντα τὸν φορολογούμενον πρόσωπα, σύζυγον καὶ τέκνα. Εἰς τὴν ἀγγελίαν τῶν φορολογικῶν μεταρρυθμίσεων οὐδὲν ἀναφέρεται περὶ τῆς συστάσεως τῶν τοσάκις ἐξαγγελθέντων φορολογικῶν δικαστηρίων, ἀπαραίτητων διὰ τὴν ἐμπέδωσιν τοῦ

αἰσθήματος τῆς φορολογικῆς δικαιοσύνης. Ἐξ ἄλλου, διὰ τοῦ ἀρθροῦ 11 μειοῦται εἰς τὸ ἡμῖσις ἢ πρόσθετος ἐτησίᾳ ἀπόσβεσις κτισμάτων καὶ λοιπῶν περιουσιακῶν στοιχείων τοῦ Α.Ν. 942]1949, περιοριζομένη εἰς 2,1]2 καὶ 6 τοῖς ἑκατόν. Ἐν τούτοις, τὸ μέτρον τῆς «ἐπιταχυνομένης ἀποσβέσεως» ἐσημείωσεν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν εἰς Ἀγγλίαν καὶ Γερμανίαν, εἰς τὰς ὁποίας ἡ ἀπόσβεσις νέων ἐπενδύσεων ἐπετράπη μέχρι τῶν 50 % τῆς ἀξίας τῶν γενομένων ἐγκαταστάσεων, ἐπιτευχθείσης οὕτω σημαντικωτάτης αὐτοχρηματοδοτήσεως τῶν ἐπιχειρήσεων. Ἐνδέχεται, κατὰ τὴν ἐπίσημον ἀντίληψιν, ἢ δειλὴ ταρ' ἡμῖν ἐφαρμογὴ ἀναλόγου μέτρου νὰ μὴ ἐπέφερεν ὅσα ἀνεμόνοντο ἀγαθὰ ἀποτελέσματα, εἰς τὰ ὁποία ἡ Γερμανία ὀφείλει τὴν ταχεῖαν ἀνασυγκρότησιν τῆς, λόγω χαμηλῶν ποσοστῶν, μὴ καθορισμοῦ χρησίων καὶ μὴ ἐπενδύσεων καὶ ἐλέγχου. Ἐφ' ὅσον ὅμως, βάσει δεδομένων καὶ ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων, αἱ ἐπιχειρήσεις ἐκινήθησαν κατὰ τὴν λήξασαν χρῆσιν, δὲν εἶναι ἀνεκτὸν νὰ δίδεται εἰς τὴν ἄνω περικοπὴν ἀναδομικῇ ἰσχύς, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ Κυβέρνησις ἰσχυρίζεται ὅτι μοχθεῖ διὰ τὴν ἐμπέδωσιν τῆς τόσο δεινοπαθησάσης εἰς τὴν χώραν μας οἰκονομικῆς πίστεως καὶ διὰ συνταγματικῶν ἐγγυήσεων προσπαθεῖ νὰ προσελκύσῃ τὸ ξένον κεφάλαιον.

Ἀνάλογον ἐντύπωσιν προκαλεῖ καὶ ἡ τελευταίως ἐκδοθεῖσα ὑπ' ἀρ. Δ. 8220 (150) ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν «περὶ μὴ ἀναστολῆς τῆς εἰσπράξεως ποσοστοῦ 30 % τοῦ φόρου (καθαρῶν προσόδων καὶ συνθετικοῦ) εἰς τὸ στάδιον τῆς ἐκρεμότητος τῆς ἐνστάσεως.

Καὶ διερωτᾶται τις κατ' ἀνάγκην: Ἐφαρμόζομεν τῶντι πολιτικὴν τὸν ὡς εἶπα τῆς πίστεως ἢ ἀσκοῦμεθα εἰς λογοπαίγνια διὰ νὰ παρηγορώμεν τοὺς φορολογουμένους;

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΝ ΜΕΤΡΟΝ

Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὅταν ἀπευθύνεται πρὸς τοὺς φορολογουμένους εἰναι πολὺ αὐστηρὸς καὶ γὰρ Πάτριάρχικος ὅταν νοιθεῖ τὸ ποίμνιόν του ὅπως μετ'

προθυμίας ἀρμέγεται! Τοιοῦτος τόνος ἐπισημῶν δηλώσεων θὰ ἐπετρέπετο ὅμως μόνον ὅταν ὁ κ. Ὑπουργὸς εἶχε τῶντιν ἐξαντλήσει πᾶν δυνατόν μέτρον ὑπὲρ τῆς ἀνακουφίσεως τῆς κοινωνίας ἀπὸ τὰ ὑπέρμετρα οἰκονομικά βάρη. Πρὸ παντὸς ὅμως ἐπιβάλλεται εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν περισσοτέρα ἀκριβολογία. Ἰσχυρίζομενος ὅτι παρὰ τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως δὲν ἐπεβλήθησαν φόροι, ἐμφανίζει ἑαυτὸν ὡς ἀποβλέποντα εἰς τὴν δημιουργίαν ψευδῶν ἐντυπώσεων, κατὰ τὸ σύστημα τοῦ τέως Συντονιστοῦ. Διότι καὶ μὴν ἡ ὑποτίμησις τῆς δραχμῆς ὑπῆρξε μία βαρυτάτη φορολογία, ὅπως ἡ αὔξησις τῶν τελῶν χαρτοσήμου, ἡ φορολογία τῶν γεωδμήτων, ὁ φόρος ταξινομήσεως τῶν αὐτοκινήτων, ἡ αὔξησις ὠρισμένων δασμῶν, ἡ ἐκτακτος εἰσφορὰ τοῦ Α. Ν. 2360]53 ἀποτελοῦσα ἐν τοῖς πράγμασι φορολογίαν ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου 4%. Περισσότερον μέτρον εἰς τὸν τόνον τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν προκειμένου περὶ φόρων θὰ προσέδιδε περισσοτέραν σοβαρότητα εἰς τὴν ὅλην ὑπόθεσιν.

Θὰ ἦτο δὲ περισσώτερον σύμφωνον καὶ πρὸς τὰ ἀνώτερα ἀξιώματα τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς. Καὶ διὰ τὰ χρησιμοποιοῦμεν παρομοίωσιν ἥτις φανταζόμεθα ὅτι θὰ προσαρμόζεται περισσώτερον εἰς τὰς περὶ φορολογουμένων ἀντιλήψεις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀντιγράφομεν δι' αὐτὸν περιληπτικῶς τῆς «Διαθήκης» τοῦ Richelieu.

«Οἱ λαοὶ ὁμοιάζουν πρὸς ἡμῶνους, οὔτινες συνειδησμένοι νὰ φέρωσι φορτίον, διαφθείρονται ἀπὸ τὴν ἀργίαν περισσώτερον παρὰ ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴν ἐργασίαν. Ἀλλὰ (ἀποθνήσκουν) ὅταν ἡ ἐργασία αὕτη δὲν εἶναι προσηρμοσμένη εἰς τὰς δυνάμεις των».

Τὸ Πταισματοδικεῖον Ἀθηνῶν ὑπὸ τῶν ἀρχῶν αὐτῶν προφανῶς ἐμπνεόμενον κατεδίδασκε τελευταίως κατὰ τὰς ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας τὸν Ν.Β. εἰς πρόστιμον 400 μεταλλικῶν δραχμῶν διότι εἶχε φορτώσει τὸν ὄνον τοῦ με φορτίον 75 ὀκιάδων ἀντὶ τοῦ κανονισμοῦ τῶν 60.

Τοὺς Ἕλληνας Ὑπουργοὺς τῶν Οἰκονομικῶν ποῖος θὰ καταδικάσῃ, ἂν ἐξακολουθήσουν τὰς «φ ο ρ ο λ ο γ ι κ ἄ ς ἐ λ α φ ρ ὕ ν σ ε ι ς τ ω ν»;

POUR ENCOURAGER LES AUTRES

Ἐξ ἀφορμῆς συζητήσεως εἰς τὴν Βουλὴν

τῶν Κοινοτήτων διὰ τὴν ὑπεράγαν αὐστηρὰν τιμωρίαν τοῦ ναυάρχου North, συντηρητικὸς βουλευτὴς ὑπέμνησε παλαιὸν ἀξίωμα καθ' ὃ ἀνώτατοι πολεμικοὶ ἡγέται πρέπει νὰ τιμωροῦνται καὶ διὰ δικαιολογημένας ἕως παραλήψεις των ἀπλῶς καὶ μόνον διὰ τὰ ἐνθαρρύνονται οἱ νεώτεροί εἰς ἀνάπτυξιν ζήλου καὶ πρωτοβουλίας. Ἡ ἰδία ἀρχὴ ὡς γνωστὸν εἶχεν υἱοθετηθεῖ καὶ ἀπὸ τὴν ἀνακριτικὴν ἐπιτροπὴν διὰ τὰς εὐθύνas τῆς ἀποτυχίας τῆς ἐκστρατείας τῆς Καλλιπόλεως κατὰ τὸν α'. Παγκόσμιον πόλεμον.

Φαίνεται ὅτι ἡ ἰδία ἀρχὴ—κατ' ἀντίστροφον ὅμως τάξιν—ἐφαρμόζεται ἀπὸ τινος ἐν τῇ διπλωματικῇ μας κλάδῳ. Ἀνώτατος ὑπάλληλος γνωστὸς διὰ πολλὰς ἐν τῇ παρελθόντι φαιδρότητας καὶ ἀνωμάλους ἐνεργείας του αἵτινες ὑπὸ ἄλλας συνθήκας θὰ τὸν εἶχον πρὸ πολλοῦ ὀδηγήσῃ εἰς τὴν Βασίλῃν, ἐποποθετηθῇ—ὡς εἶχον ἀναγράφει εἰς προηγούμενον σημείωμά μας—εἰς σημαντικὴν ἐν τῇ ἐξωτερικῇ Πρεσβείᾳ ὅπου ἤρχισεν ἤδη προκαλῶν θλιβεράς ἐντυπώσεις.

Καὶ τὸ παράδειγμα δὲν ἐβράδυνε τῶντιν νὰ ἀποδώσῃ καρπούς.

Ἐτερος ἀνώτατος λειτουργός, πρὸς γενικὴν ἐκπλήξιν ἀναρριχηθεὶς κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Κέντρου εἰς τὸ Πρεσβευτικὸν ἀξίωμα, ἐξεμαύευσεν ἀποστολὴν τοῦ ἀνὰ τὴν Ἀμερικανικὴν καὶ τὴν Ἀφρικανικὴν Ἡπειρον πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν ἐκεῖ προξενείων μας, ὡς ἂν μὴ ὑπῆρχον ἐπὶ τόπου Πρεσβεῖαι ἱκαναὶ διὰ τοιαύτην ἐποπτεῖαν καὶ ἐπιθεώρησιν. Ἀλλος, εἰδικευθεὶς εἰς τὴν τεχνικὴν τῶν «δηλώσεων ἀσθενείας» προκειμένου νὰ ὑπηρετῇ ἔξω τῶν ὁρίων τῆς ἀρεσκείας του, εὖρε καὶ αὐτὸς τὴν εὐκαιρίαν μετὰ ὀλιγόμηνον ὑπηρεσίαν ἐν Τουρκίᾳ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν μετάθεσιν του ἐν Γαλλίᾳ ὅπου φαίνεται τὸ κλῆμα του εἶναι ἐλαφρότερον. Ἄλλος, γνωστὸς διὰ τὴν παταγώδη ἀποτυχίαν του ἐν Αἰγύπτῳ, καταληφθεὶς δὲ (ἐλέφ Θεοῦ) ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας, ὀλίγον δεῖν νὰ ἐπετύγχανε τὴν διαιωνίσιν τῶν ἐξαιρέτων ὑπηρεσιῶν του ὑπὸ μορφῇ..... προσλήψεως ἐπὶ συμβάσει!!! κ.δ.κ.

Δὲν ὑπάρχει τῶντιν μεταδοτικώτερον ἐν Ἑλλάδι νόσημα ἀπὸ τὸ κακὸν παράδειγμα. Δι' αὐτὸ εἶναι ἀνυπολόγιστος ἡ ἐπίδρασις καὶ τῆς παραμικροτέρας κακῆς πράξεως, ὡς

διεγείρουσα τὰς πλέον ἀπιθάνους βουλιμίας. «Ὑβριστικὸν γὰρ—κατὰ Πυθαγόραν—τὸ ζῶν καὶ ποικίλον κατὰ τε τὰς ὁρμὰς καὶ κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν παθῶν» δεῖσθαι οὖν τοιαύτης ὑπεροχῆς ἀφ' ἧς ἔσται σωφρονισμός τις καὶ τάξις».

Καὶ τὰ μὲν Πυθαγόρεια χρυσᾷ ἔπη, ἀμφιβάλλομεν ἐὰν περιλαμβάνονται εἰς τὰς συνήθεις διπλωματικὰς γνώσεις. Καιρὸς ὅμως εἶναι νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὴν φθοροποιὸν ἐπίδρασιν κακῶν παραδειγμάτων, καὶ νὰ παύσῃ νὰ προβάλλῃ ὡς δεινοπαθήσας ἐν πολέμῳ μὲ ἀξιώσεις προαγωγῶν καὶ τοποθετήσεων οἰοσδήποτε κατεργαγᾶκος, δικαίως κολασθεὶς εἰς παλαιότερας ἐποχάς. Τὴν περὶ τούτου εὐθύνην ἐμμέσως μόνον, φέρουν οἱ Ὑπουργοὶ καὶ αἱ Κυβερνήσεις· ἀμέσως ὑπεύθυνοι καὶ ὑπόλογοι εἶναι αἱ ἀρμόδιαι ὑπηρεσίαι καὶ τὰ ὑπηρεσιακὰ συμβούλια. Ὅσα ἐγράψαμεν εἰς τὸ τελευταῖον μας φύλλον περὶ αὐτῶν, ἔχουν ἐν προκειμένῳ ἀπόλυτον ἐφαρμογήν.

ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΑ

Δὲν ἔχει ἄδικον ὁ κ. Ὑπουργὸς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας ἐξαίρων τὰ σημαντικὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἡ Κυβέρνησις ἔλαβεν ὑπὲρ τῆς Ναυτιλίας καὶ δὲν εὐρίσκομεν καμμίαν δυσκολίαν νὰ παραδεχθῶμεν τὸ ὕγιεσ τε ρ ο ν π ν ε ὖ μ α τὸ ὁποῖον ἀπὸ τινος κρατεῖ ὡς πρὸς τὰ ναυτιλιακὰ μας ζητήματα. Ἡ ἐξάρθρωσις ὅμως ἡ ὁποία ἐδημιουργήθη εἰς τὸν ναυτιλιακὸν μας ὄργανισμόν ἀπὸ τὰς ἀτασθάλους καὶ καθαρῶς δημαγωγικὰς ἀντιλήψεις αἰτινες ἐπεκράτησαν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ πολέμου καὶ μετέπειτα, θέλει συστηματικὴν καὶ ἐμμονον προσπάθειαν διὰ νὰ ἐπανορθωθῇ. Θέλει πρὸ παντὸς μίαν *συνολικὴν σύλληψιν τοῦ ναυτιλιακοῦ προβλήματος*, ὡς στηριζομένου ἐπὶ μιᾷ ἰδιοτύπου φύσεως *διεθνιστικῆς ἐπιχειρήσεως*, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὁ παράγων πῖστις ὅπως καὶ ὁ ἀνθρώπινος παράγων τοῦ ἐπιχειρηματίου καὶ τοῦ πλοιάρχου ἐνέχουν ὅλως ἰδιαιτέραν σημασίαν.

Ὁ νόμος 2687 δὲν θίγει παρὰ μίαν πλευρὰν τοῦ μεγάλου αὐτοῦ προβλήματος καὶ ἀφορᾷ εἰς τὴν προσέλευσιν ἀλλοδαποῦ μα μετὰ τινα ἔτη, δὲν θὰ μείνῃ τίποτε εἰς κεφαλαίου. Ἀλλὰ ἡ πίστις δὲν χωρίζεται· ἡ σημαία εἶναι κοινὴ καὶ ὁ Ἕλλην ἐφοπλιστὴς δὲν διαχωρίζεται εὐκόλως εἰς κά-

τοικὸν ἐξωτερικοῦ καὶ ἐσωτερικοῦ. Ὁ Ἕλλην ἐπιχειρηματίας, ὁ μονίμως ἐγκατεστημένος ἐν Ἑλλάδι, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ θεωρηθῇ ὡς δευτέρας κατηγορίας ἐφοπλιστής.

Τοῦναντίον ἡ *ἀνανέωσις τῆς γηγενοῦς ναυτιλιακῆς τάξεως* διακοπεῖσα ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν διὰ πλείστους γνωστοὺς λόγους, πρέπει νὰ γίνῃ κύριον μέλημα τῆς Πολιτείας. Ὅπως ἐπίσης καὶ ἡ διευκόλυνσις τῶν ἐπισκέψεων τῶν ἐν τῇ ξένῃ ἐφοπλιστῶν εἰς Ἑλλάδα τῶν ὁποίων οἱ πλείστοι ἐξεριζώθησαν διὰ λόγους ἐκπηγάζοντας κυρίως ἀπὸ τὴν ἀσύνητον πολιτικὴν ἥν ἐπὶ μακρὰ ἔτη ἠκολουθήσαμεν. Μόνον οὕτω αἱ ναυτιλιακαὶ μας ἐπιχειρήσεις θὰ δύνανται νὰ προσκομίζουσιν εἰς τὴν χώραν μας κατὰ τρόπον σταθερόν ὁλόκληρα τὰ ἐκ τῆς ναυτιλίας ὠφελήματα..

Πρὸς τοῦτο χρειάζεται σειρά μέτρων, ἐπεκτεινομένων εἰς ὁλόκληρον τὴν ἑλληνικὴν ναυτιλίαν καὶ ἀφορώντων, τὴν διευκόλυνσιν τῆς ναυτιλιακῆς πίστεως, τὴν διαιτητικὴν ρύθμισιν τῶν διαφορῶν ναυτιλιακῆς ἐκμεταλλεύσεως, τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ναυτικοῦ ἐπαγγέλματος, τοὺς ὁρους ἐργασίας ἐπὶ τῶν πλοίων κλπ. Ἐχομεν ὑπ' ὄψει μας πολλὰ τελευταῖα νομοθετήματα διευθετοῦντα σποραδικῶς καὶ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἱκανοποιητικῶς διάφορα κατὰ μέρος ζητήματα. Ὅ,τι λείπει εἶναι ἡ *συνολικὴ* σύλληψις τοῦ θέματος καὶ ἡ συστηματικὴ ἀντιμετώπισις τῶν βασικῶν συντελεστῶν αὐτοῦ. Μόνον οὕτω τὸ ἑλληνικὸν πλοῖον θὰ καταστῇ καὶ πάλιν ἐπιχειρήσις ἐπὶ ἴσους ὁροις συναγωνιζομένη τὰς ξένας. Ἄνευ τούτου, ἀντιθέτως τὰ προεξοφλούμενα γενικώτερα ὠφέλη, θὰ παραμείνουν ἀβέβαια καὶ ἐπιφορὰ.

ΤΑ ΔΩΡΑ

Τὸ ἀπὸ τινος ἐφαρμοζόμενον σύστημα προσφοράς ὡς δώρων τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ξένους ἐπισήμους ἀρχαίους ἀντικειμένων ἐκ τῶν Μουσείων, ἔστω καὶ ὅταν ὑπάρχουν πολλὰ ἀντίτυπα, πρέπει νὰ σταματήσῃ. Διότι ἐὰν συνεχισθῇ τὸ σύστημα μετὰ τινα ἔτη, δὲν θὰ μείνῃ τίποτε εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐξ ἄλλου τὰ Ἐπαρχιακὰ Μουσεία πρέπει νὰ πλουτίζονται μὲ ἀντικείμενα τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς τέχνης

καὶ ὄχι αἱ ξένοι ιδιωτικοὶ κατοικίαι. Σήμεριώτεον, ὅτι τὰ ἀρχαῖα ἀντικείμενα δὲν ἀνήκουν εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὰ πρὸ σφῆρη ὡς δῶρα. Ἀνήκουν εἰς τὸ Ἔθνος καὶ οὐδεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὰ διαθέτῃ.

ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ

Τὸ αὐτοκίνητον εἶναι εἶδος πρώτης ἀνάγκης, ἰδίως εἰς Χώραν ὡς ἡ Ἑλλάς μὲ λίαν περιωρισμένον σιδηροδρομικὸν δίκτυον. Εἴτε ἐπαγγελματικόν, εἴτε ιδιωτικόν, τὸ αὐτοκίνητον ἱκανοποιεῖ βασικὰς ἀνάγκας τῆς κοινωνίας. Αὐξάνει πρὸ παντὸς τὸν ρυθμὸν κινήσεως τῆς οἰκονομίας, καὶ εἶναι ἔμμεσος δημιουργὸς πλούτου. Παρὰ ταῦτα τὸ αὐτοκίνητον ὑφίσταται διωγμὸν εἰς τὸν τόπον μας, ὀφειλόμενον κατὰ βάσιν εἰς τὴν γραφειοκρατικὴν ἀντίληψιν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου καὶ εἰς τὴν ταμιακὴν πολιτικὴν τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

Τὴν γραφειοκρατικὴν ἀντίληψιν ἐκδηλοῦν κυρίως αἱ διατάξεις περὶ μεταβιβάσεως τῶν αὐτοκινήτων διὰ *συμβολαιογραφικῆς* πράξεως καὶ αἱ διατάξεις περὶ ταξινόμησεως τῶν αὐτοκινήτων. Ματαίως θὰ ἀναζητήσῃ κανεὶς παρομοίας διατάξεις εἰς ἄλλαν Χώραν. Τὸν οἰκονομικὸν διωγμὸν τῶν αὐτοκινήτων ἀπαδεικνύει ἡ βαρεῖα τῶν αὐτοκινήτων φορολογία. Εἰσχωρικὸς δασμὸς, συμβολαιογραφικὰ ἔξοδα κτήσεως τοῦ αὐτοκινήτου, ἐτησίαι φορολογία (μὲ διπλὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου τοῦ πρώτου ἑξαμήνου), ὑπολογισμὸς τοῦ αὐτοκινήτου ὡς τεκμηρίου διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ συνθετικοῦ φόρου, φορολογία κατὰ τὴν ἀναχρονιστικὴν ταξινόμησιν, δημοτικὸς φόρος, βαρεῖα φορολογία τῆς βενζίνης καὶ εἰς ἐπίμετρον ἡ παράνομος ἀξίωσις τοῦ Ἑθνικοῦ Ἰδρύματος Ραδιοφωνίας, ὅπως τὰ ἐπὶ τῶν αὐτοκινήτων ραδιόφωνα πληρώνουν τριπλὴν συνδρομὴν μὲ τὴν παράλογον καὶ αὐθαίρετον δικαιολογίαν ὅτι τὸ αὐτοκίνητον εἶναι «εἰδὸς πολυτελείας», παρ' ὅτι τὸ Ἰδρυμα Ραδιοφωνίας οὐδεμίαν ἔχει ἀρμοδιότητα ἢ δικαίωμα ὅπως φορολογῇ τὰ αὐτοκίνητα, ἀλλὰ μόνον συνδρομὰς νὰ ἀπαιτῇ—κακῶς καὶ τοῦτο—διὰ τὰ ραδιόφωνα.

Ἡ Ἑλλάς εὐλόγως ἀποβλέπουσα εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς τουριστικῆς βιομηχανίας, πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν ὅτι ταύτην θὰ στηρίξῃ,

κατὰ πρῶτον λόγον, ὁ ἐσωτερικὸς Τουρισμός. Ἄνευ αὐτοῦ, οὐδεμία τουριστικὴ ἐπιχείρησις δύναται νὰ συντηρηθῇ. Οἱ ξένοι δὲν θὰ εἶναι ποτὲ ἀρκετοὶ διὰ τὰ συντηρήσουν τὰς τουριστικὰς ἐπιχειρήσεις. Ὅθεν ἡ ἀνάγκη ἐνισχύσεως τοῦ ἐσωτερικοῦ τουρισμοῦ καὶ κατὰ φυσικὸν ἐπακόλουθον λόγον, προστασίας τοῦ αὐτοκινήτου διευκολύνοντος σημαντικῶς τὴν τουριστικὴν κίνησιν. Ὁ φορολογικὸς διωγμὸς τοῦ αὐτοκινήτου ἀντίκειται, ἐξ ἄλλου, κατὰ βάσιν εἰς τὸ φορολογικὸν σύστημα τῆς φορολογίας τῶν προσόδων. Ὑφιστάμενης φορολογίας τῶν εισοδημάτων, ἡ ὑπερμετρὸς φορολογία τῶν αὐτοκινήτων, ἀποτελεῖ παρέκβασιν τὴν ὁποίαν μόνον ταμιακὴ ἀντίληψις δύναται νὰ δικαιολογήσῃ. Ἐφ' ὅσον φορολογοῦνται τὰ εισοδήματα, τὸ καθαρὸν ὑπόλοιπον, ὁ πολίτης θὰ πρέπει νὰ διαθέτῃ ἐλευθέρως, ἐφ' ὅσον οὐδὲν ἐξ αὐτοῦ εἰσόδημα ἀποκομίζει. Ἡ πρόχειρος δικαιολογία τῆς ἀνάγκης κατασκευῆς καὶ ἀνυπάρκτου συντηρήσεως ὁδῶν καὶ ὡς ἐκ τούτου εἰδικῆς φορολογίας ἐπὶ τῶν αὐτοκινήτων, εἶναι ἀντιεπιστημονική, διότι καταλήγει εἰς ἀνισὸν καὶ ἄμετρον ἐπιβάρυνσιν ἐνὸς εἵδους καὶ εἰς παρέκβασιν ἐκ τοῦ καθιερωμένου φορολογικοῦ συστήματος. Αἱ ὁδοὶ χρησιμοποιοῦνται ἀπὸ τὸ σύνολον τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ὄχι μόνον ἀπὸ τοὺς ιδιοκτήτας ἐπαγγελματικῶν ἢ ιδιωτικῶν αὐτοκινήτων.

Ἡ νομοθεσία ἐπὶ τῶν αὐτοκινήτων—διοικητικὴ καὶ φορολογικὴ—ἔχει ἀνάγκην ριζικῆς μεταρρυθμίσεως, ἐν πνεύματι τὸ μὲν ἀπλουστεύσεως πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν πολιτῶν καὶ μὴ ταλαιπώρησιν των, εἰς ἀτέρμονας γραφειοκρατικὰς διατυπώσεις, τὸ δὲ σεβασμοῦ ὁρισμένων οἰκονομικῶν ἀρχῶν, ἵνα μὴ αἱ ἀντιοικονομικαὶ ὑπερβολαὶ κλονίσουν τὴν πίστιν τοῦ πολίτου ἐπὶ τὴν λογικὴν καὶ ἐπὶ τὴν δικαιοσύνην τοῦ Κράτους. Ταῦτα, ἄλλως τε, ἰσχύοντα ἐν παντί, ἀλλὰ μὴ ἀρκούντως λαμβανόμενα ὑπ' ὄψιν ἀπὸ ὁρισμένων κρατικῶν ὑπηρεσιῶν, τῶν ὁποίων πολὺ συχνὰ καθίστανται ὄργανα ἀπαράσκευοι διὰ τὴν διοίκησιν ὑπουργοί, ἐκλόνισαν τὴν πίστιν τῶν πολιτῶν ἐπὶ τοῦ σεβασμοῦ τῶν παρὰ τῶν κρατικῶν ὁργάνων καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ τῆς ἰκανότητος τῶν Κυβερνήσεων ὅπως ἐξυπηρετοῦνται οἱ πολῖται καὶ

μὴ θεωροῦνται μόνον αἵματοδοταὶ τοῦ Κράτους.

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙΣΤΑΙ καὶ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

Τὰ ΚΤΕΦ. ἀπετέλεσαν τὴν πρώτην βαθμίδα ὁργανώσεως τῆς δι' αὐτοκινήτων συγκοινωνίας μετὰ τὸν πόλεμον καὶ τὴν κατασκευὴν τοῦ ὁδικοῦ δικτύου εἰς τὴν χώραν μας.

Ἡ ὁργάνωσις ὅμως αὐτῶν κατὰ τρόπον ἐγγνώμενον τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ ἀφ' ἐνός, καὶ τοῦ ἐργαζομένου προσωπικοῦ καὶ τοῦ ὕλικοῦ αὐτοκινήτων κλπ. ἀφ' ἑτέρου εἶναι πρωτόγονος.

Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν εἶναι ἄξια προσοχῆς αἱ ὑποδείξεις τὰ συμπεράσματα καὶ αἱ προτάσεις τοῦ συνεληθόντος ἐσχάτως (20 Ἰουνίου ἐ. ἔ.) συνεδρίου τῆς Ὁμοσπονδίας τοῦ προσωπικοῦ Αὐτοκινήτιστῶν Ἑλλάδος, εἰς τὸ ὁποῖον ἀπηξίωσαν νὰ παραστοῦν οἱ ἀρμόδιοι Ὑπουργοί, νὰ λάβουν γνῶσιν, νὰ συζητήσουν καὶ νὰ μελετήσουν τὰ προβλήματα τῆς συμπαθοῦς ἀλλὰ καὶ τόσο ἐπευθύνου διὰ τὴν ζωὴν τῶν μετακινουμένων δι' αὐτοκινήτων πολιτῶν, τάξεως τῶν αὐτοκινήτιστῶν.

Ἄλλως οἱ ὁδηγοὶ κλπ. μισθωτοὶ τῆς ἀναπτυχθείσης μεταπολεμικῆς μεταφορᾶς προσωπῶν δι' αὐτοκινήτων λεωφορείων, εἶναι καὶ οἱ μόνον ἐκ τῆς καθημερινῆς πείρας τῶν ἀρμόδιων νὰ ὑποδείξουν τὰς ἐλλείψεις ὕλικοῦ καὶ ὁδῶν αἱ ὁποῖαι θὰ ἐφώτιζον τοὺς ἀρμόδιους εἰς τὴν ἐπίλυσιν τῶν πολλαπλῶν ζητημάτων, ἐν τῇ καθολικῇ ἀντιμετωπίσει τοῦ προβλήματος τῆς δι' αὐτοκινήτων συγκοινωνίας.

ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΕΣ - ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ

Ποίας σπουδαιότητος ὑπηρεσίας προσφέρουν τὰ κατώτερα ὄργανα τοῦ Κράτους, καὶ ἰδίᾳ οἱ ὁπλίται τῆς Χωροφυλακῆς οἱ ὁποῖοι τὸ ἐκπροσωποῦν καὶ εἰς τὴν πλεονᾶσαν γωνίαν τῆς Ἑλλάδος, οὐδεὶς ἀγνοεῖ.

Αἱ θυσίαι τῆς Χωροφυλακῆς, ἀξίωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν, τόσο κατὰ τὸν πόλεμον, τὴν κατοχὴν καὶ τὴν ἀνταρτικὴν περίοδον, ὑπερέβησαν τὸ σὺνθετος μέτρον, τῆς ἀπλῆς ἐκτελέσεως τοῦ καθήκοντος καὶ ἔφθασαν κατὰ μέγιστον ποσοστὸν νὰ εἶναι ἀποτέ-

λεσμα, κατὰ τὰς ἀντιξέους ἐποχάς, ἡρωϊκῶν πράξεων αἱ ὁποῖαι θὰ καταγραφοῦν εἰς τὰς Δέλτους τῆς ἱστορίας, ὡς πράξεις σωτήριοι τῆς φυλῆς καὶ τοῦ Ἑθνους τῶν Ἑλλήνων.

Τὸ μόνον ἐναπομείναν κατὰ τὴν κατοχὴν ἐνοπλον σῶμα, ἡ Χωροφυλακὴ, ἐβοήθησε τὸν δοκιμαζόμενον Λαὸν ἔναντι τῶν κατακτητῶν, τὴν μανίαν τῶν ὁποίων πολλάκις ἐπωμίζετο διὰ τὴν σῶσιν τοὺς πολίτας.

Ἡ ὑπηρεσία αὐτῇ, ὑπηρεσία πλέον ἢ ἐμπόλεμος, θὰ πρέπει νὰ τοὺς ἀναγνωρισθῇ διὰ τὴν ἀπονομὴν συντάξεως ὡς διπλοῦ χρόνου. Ἐκτὸς τούτου δικαίως ζητεῖται :

Νὰ μὴ διακοπῇ ἡ ἀπονομή τῆς γλυσχροτάτης συντάξεως τῶν 180 δραχ. εἰς τοὺς ἔχοντας δεκαπενταετὴ συντάξιμον ὑπηρεσίαν, καὶ νὰ ἀναγνωρισθῶν ὡς συντάξιμα τὰ μετὰ τὴν κατάληψιν ὑπὸ τοῦ ὀρίου τῆς ἡλικίας διανυθέντα ἔτη.

Νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τοὺς ὁπλίτας τῆς Χωροφυλακῆς ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ 751 καὶ τῶν τροποποιητικῶν αὐτοῦ, διότι οἱ ἄνδρες τῆς Χωροφυλακῆς εὐρίσκονται καθ' ἡμέραν ἐν κινδύνῳ τῆς ζωῆς των μαχόμενοι κατὰ τῶν κακοποιῶν στοιχείων, ὅπως ἐπολέμισαν κατὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ τῶν ἀνταρτῶν.

Εἶναι ἄδικος ἀπὸ συνταξιοδοτικῆς πλευρᾶς ἡ ἐξομοίωσις τῶν μὲ τὸν κατωτάτης βαθμίδος πολιτικὸν ὑπάλληλον.

ΑΠΟΜΑΧΟΙ ΑΝΑΠΗΡΟΙ

καὶ ΘΥΜΑΤΑ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ἡ Ἑθνικὴ Γενικὴ Συνομοσπονδία Ἀναπήρων καὶ Θυμάτων Πολέμου, πολὺ δικαίως ἐξήτησε δι' ὑπομνήματός της τὴν ἴδρυσιν αὐτοτελοῦς ὑπηρεσίας πρὸς συντονισμόν τῶν μέτρων προστασίας καὶ ἀποκαταστάσεως τοῦ κόσμου αὐτοῦ, ὅστις ὁλοκαύτωμα τὸν ἑαυτὸν τὸν ἔδωσε ὑπὲρ τῆς σωτηρίας ὅλων μας.

Οἱ ἀπόμαχοι τῶν πολέμων εἰς ὅλα τὰ Κράτη περιβάλλονται δι' ἐξαιρετικῶν προνομίων κοινωνικῆς διακρίσεως καὶ τιμῶν ἐκτὸς τῆς ἰσοβίου ἐξασφαλίσεως πλήρους καὶ καλῆς διαβιώσεως.

Δὲν ἔχουν ἀνάγκην, οὔτε πρέπει νὰ ἔχουν, αὐτοὶ τὴν φροντίδα τῆς ρυθμίσεως τῶν ζητημάτων των, ὅπως κατήντησε τελευταίως ἐδῶ, ὅπου ὁ Ἀνώτατος ὁργανισμὸς των ἀγα-

νίζεται να διατηρήσει εν ισχύι θεσπισθείσας διατάξεις, και να προωθήσει τα ζητήματα της αποκαταστάσεως των μετά την πάροδον 10ετίας από της λήξεως του πολέμου.

Η μη ανταμοιβή των θυσιών υπέρ του συνόλου αποτελεί ένδειξιν παρακμής της Κοινωνίας.

ΔΙΑ ΝΑ ΜΗ ΑΔΙΚΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΠΑΡΑΓΩΓΟΙ ΦΘΑΡΤΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ (Φρούτων, Λαχανικών κλπ.).

Και κατά τὸ τρέχον ἔτος παρὰ τὴν διαπίστωσιν τῆς μεγάλης ἀδικίας ἡ ὁποία προσγίνεται εἰς τοὺς παραγωγούς φρούτων καὶ λαχανικῶν εἰς τοὺς ὁποίους καταβάλλονται ἐξευτελιστικαὶ τιμαὶ διὰ τὰ ὑποκείμενα εἰς φθορὰν προϊόντα των ἀπὸ τοὺς μεσολαβούντας κατὰ τὴν διακίνησιν εἰς τὴν κατανάλωσιν, οὐδὲν μέτρον ἐλήφθη, πρὸς ἐξουδετέρωσιν τοῦ κακοῦ. Ἐκτὸς ἐὰν θεωρηθῇ ὡς τοιοῦτον ἡ ἀποστολὴ εἰς Χάγην πολυμελοῦς Ἐπιτροπῆς με ἐπικεφαλῆς Διευθυντὴν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου, Α.Τ.Ε., ἐκπροσώπους Συνεταιρισμῶν καὶ Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς πρὸς μελέτην τοῦ ζητήματος!! με παχυλὰς ἀποδοχὰς καὶ ἡ ὁποία παραθερίζει εἰς τὴν γείτονα Ἰταλίαν (!).

Ἄν οἱ κ.κ. Διευθύνται Ὑπουργείων καὶ Α.Τ.Ε. καὶ ὁ ἀρμόδιος Ὑπουργός, εἶχον καὶ τὴν ἐλαχίστην διάθεσιν νὰ βοηθήσουν παραγωγούς καὶ κατανάλωσιν καὶ νὰ τοὺς ἀπαλλάξουν ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευσιν, ἀντὶ τῆς Χάγης, τῆς Δανίας καὶ Ἰταλίας ὅπου ποιοῦνται τὰς διατριβὰς των, ἀμοιβάμενοι με χιλιάδας δολλάρια, οἱ ἐπὶ κεφαλῆς των ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν ἀπεστέλλοντο ἢ μετέβαινον ἐπὶ ΜΙΑΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ καθ' ἑκάστην πρωΐαν ἀπὸ τὰς 4 π.μ. μέχρι τῆς 9 π.μ. εἰς τὴν Λαχαναγορὰν τῶν Ἀθηνῶν θὰ ἠδύναντο διαπιστοῦντες τὴν ὑπάρχουσαν κατὰστασιν καὶ τὸν τρόπον τῆς διακινήσεως ἀπὸ τοὺς παραγωγούς εἰς τὴν κατανάλωσιν των προϊόντων, νὰ εἰσηγηθῶν τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς ἄρσιν τῶν αἰτίων ἐκείνων τὰ ὁποῖα συντελοῦν ὥστε οἱ παραγωγοὶ νὰ λαμβάνουν μόνον τὸ 20 ο)ο τῆς τιμῆς ἣν καταβάλλουν οἱ καταναλωταί.

Καὶ εἰς προηγούμενα φύλλα, ἡσχολήθημεν μετὰ τὸ θέμα αὐτὸ καὶ δὲν θὰ παύσωμεν

ἀσχολούμενοι μέχρις οὗτο ἐκλείψει ἡ ἐκμεταλλεὺς τῶν παραγωγῶν.

ΕΛΛΗΝΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑ

Εἰς φύλλον μας τῆς 1ης Ἰουνίου εἶχομεν ἐκφράσῃ τὴν ἀπόλυτον ἐπιφυλακτικότητά μας ὡς πρὸς τὴν ἀξίαν τῶν μακρῶν διαπραγματεύσεων καὶ τοῦ πρωτοκόλλου τῶν Παρισίων σχετικῶς πρὸς τὴν ἐπανάληψιν τῶν διπλωματικῶν σχέσεων Ἑλλάδος - Βουλγαρίας, εἶχομεν δὲ λεπτομερῶς ἐκθέσῃ τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους τὰ συμφωνηθέντα ἐστεροῦντο μεγάλης πρακτικῆς ἀξίας. Ὅτι εἰς τὴν ἰδίαν ἐπιφυλακτικότητά ἄγονται σήμερον καὶ οἱ ὑπευθύνως χειριζόμενοι τὰ ἐξωτερικά μας ζητήματα - ἄφ' οὗ ἐν τῷ μεταξύ εἶχον ἐορτάσῃ τὸ πρωτοκόλλον τῶν Παρισίων καὶ ἀπονεύμῃ ὑπηρεσιακὰς εὐαρεσκείας, ὡς ἂν ἐπρόκειτο περὶ τῆς συνθήκης τῶν Σεβρών! - μὰς εὐχαριστεῖ ὡς σημεῖον προσγειώσεως εἰς τὴν πραγματικότητά.

Αἱ προκύψασαι ὁμως δυσκολίαι κατ' οὗδὲν ἐνέχουν τὴν ἔννοιαν ὅτι ἡ ἐπανάληψις τῶν διπλωματικῶν σχέσεων μετὰ τὴν Βουλγαρίαν ὑπῆρξε σφάλμα. Τούναντίον. Ἡ ἀποκατάστασις ὁμως αὕτη ἔχει τελειῶς ἄλλην ἔννοιαν ἀπὸ ἐκείνην ἣτις τῆς ἀπεδόθη ἀρχικῶς. Καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς, ὁρθῶς ἐγένετο, οἰαδιῇποτε καὶ ἂν εἶναι αἱ ἀπογοητεύσεις» εἰς ἃς ἤγαγε ὀρισμένους ὑπευθύνους.

ΙΝΔΟΚΙΝΕΖΙΚΑ

Εἰς τὸ ἐκδοθὲν ἐν Ν. Δελχί κοινὸν ἀνακοινωθὲν ἐπὶ τῷ τετραμνησῷ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Κομμουνιστοῦ Κινέζου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν Τσοῦ-Ἐν-Λάι υἱοθετοῦνται σὺν τοῖς ἄλλοις ὡς κατευθυντήριοι γραμμαὶ τῆς πολιτικῆς τῶν δύο χωρῶν, τὰ πέντε ἀξιώματα τὰ περιλαμβανόμενα εἰς τὸ προοίμιον τῆς συμφωνίας Κίνας-Θιβέτ. Τοῦτο ἐθεωρήθη ὡς εὐτυχὴς ἐνδείξις καλῶν διαθέσεων τῆς κομμουνιστικῆς Κίνας, δεδομένου ὅτι εἰς τὰ ἀξιώματα αὐτὰ γίνεται λόγος περὶ «μὴ ἐπιθέσεως», «μὴ ἀναμίξεως» εἰς τὰ ἐσωτερικά τοῦ ἄλλου» κ.δ.κ. Ἐθεωρήθη μάλιστα καὶ ὡς σημαντικὸν γεγονός ὅτι οἱ Κινέζοι ἐδέχθησαν νὰ ἀφαιρέσουν ἀπὸ τὴν περικοπὴν αὐτὴν τοῦ ἀνακοινωθέντος τὰς λέξεις «ἀμοιβαῖαι

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ἩΘΗ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΚΥΡΩΣΕΙΣ

Εἶναι ἀληθῶς δεῖγμα καταπτώσεως τῶν ἠθῶν τῆς ἐποχῆς μας, ἡ τόσον συνήθης καταστάσα ἀπεμπόλησις τῆς ἀξιοπρεπείας πρὸς πορισμὸν οἰκονομικῶν ἢ ἄλλων ὠφελιμάτων.

Ἄλλοτε, ὅχι μόνον οἰκονομικὰ συμφέροντα ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ ζωὴ ἐθυσιάζετο, ὅταν εἰς τὴν προσωπικότητα τοῦ ἀτόμου ἐγένετο καὶ ἡ ἐλαχίστη προσβολή, ἢ αἱ ἀντιξοότητες ἔφερον τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ φανῇ ἀσυνεπής.

Σήμερον ἡ εὐνοία τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἡμέρας τείνει νὰ γίνῃ τὸ ὑψιστον ἀγαθὸν καὶ πρὸ αὐτῆς πύσσουν οἱ ἔχοντες πρὸς ἐξυληρέτησιν συμφέροντα, καὶ παντοειδῆς μεταχειρίζονται κολακείας καὶ μέσα πρὸς ἀπόκτησιν τῆς εὐνοίας αὐτῆς.

Αἱ συναπτόμεναι φιλίαι - πολιτικαὶ ἢ κοινωνικαὶ - δὲν ἀποβλέπουν εἰς τὸ κοινὸν καλὸν τῆς ἀγαθοεργίας, ἢ τὴν ἀτλήν ἔστω ἀπόλαυσιν τῆς ἀμοιβαίας ἐκτιμήσεως ἀλλὰ εἰς τὴν ἰδιοτέλειαν, τὸν ὑπολογισμὸν ἢ τὸν φόβον.

Καὶ ὡς ἀναγκαῖα τούτων κατάληξις παρατηρεῖται τὸ ἀνησυχαστικὸν φαινόμενον νὰ προσέχη ὁ καθεὶς νὰ ἐξαπατήσῃ πρῶτος τοὺς ἄλλους, φοβούμενος μήπως ἐξαπατηθῇ!!! Τοῦτο δὲ ἐκτιμᾶται ὡς ἔργον προνοητικότητος καὶ εὐφυΐας.

Ἐν εἶδος φωτοστεφάνου περιβάλλει τοὺς ἐπιτηδεύουσ. Ὅσοι μεταχειροσθέντες πᾶσαν πανουργίαν καὶ παρανομίαν κατέκτησαν πλοῦτον καὶ θέσεις, θανμάζονται διὰ τὴν δεξιότητά των νὰ ἀποφύγουν τὰς συνεπείας τοῦ ποινικοῦ νόμου, δι' ἣν χωρὶς ἐντροπὴν σεμνύνονται. Αὐτοὶ, δὲν ἀποκαλοῦνται ἀπλούστατα τυχοδιῶνται· δὲν τίθενται εἰς τὸ ἀριστερὸν τῆς κοινωνικῆς καὶ κοσμικῆς ἱεραρχίας. Εἶναι οἱ «καταφερτζήδες» οἱ ὅποιοι ὀλίγον κατ' ὀλίγον διὰ τῆς λήθης καὶ τῆς εὐμαρείας ἀποβάλλουν ὅ,τι ὑποτιμητικὸν ἐνέχει ὁ τίτλος αὐτὸς καὶ προάγονται εἰς

σχέσεις» ἣτις περιώριζε τὰ σωτήρια αὐτὰ ἀξιώματα μόνον μεταξὺ Κίνας καὶ Ἰνδιῶν.

Δι' ὅσους ἴσως δὲν ἐλησμόνησαν τὸ πρᾶγμα, ἀξίζει νὰ σημειώσωμεν ὅτι ἡ συμφωνία Κίνας-Θιβέτ ὑπεγράφη τὸν Μάρτιον 1951, ὅποιον προδίδει τὴν καὶ παρ' ἄλλων ἐνδείξεων διαπιστουμένην τάσιν τῆς Κομμουνιστικῆς Κίνας ὅπως ἐνισχύσῃ καὶ πληθύνῃ τὴν στρατιωτικὴν κατοχὴν καὶ τὸς Ἀσιατικούς φίλους της. Αὐτὸ δύναται νὰ ὑποκρύπτῃ πολλὰ καὶ εἶναι ἀξίον ἰδιαίτερας προσοχῆς.

Ἀφ' οὗ δηλ. κατεβρόχθισε τὴν ἀχαγὴν καὶ θεάρεστον αὐτῆς γείτονα, ἡ Κίνα τοῦ Μάο Τσέ Τούγκ, τῆς ὑπεσχέθη «μὴ ἀνάμειξιν» καὶ «μὴ ἐπίθεσιν»! Καὶ εἰς τοῦτο ἀναφέρονται ἀναβάλληται ἀκόμη περισσότερον—πέραν τοῦ ἐτὸς ἡδῆ—ἡ ἴδρυσις μιᾶς Πρεσβείας μας ἐν Ἀπὼ Ἀνατολῇ. Ἐκτὸς ἂν πρόκειται νὰ σταλῇ καὶ ἐκεῖ ἱστάμενος τις Ὑπουργός διὰ νὰ διευθετήσῃ τὰ πρᾶγματα ὁπότε περιτεύει

Δι' ἡμᾶς σοβαρότητα βεβαίως ἐνέχει πρὸς ἡ Πρεσβεῖα....

«δυναμικούς» ανθρώπους, έπειτα εις μέλη της «νέας γεννεάς» διά νά φθάσουν έν τέλει τὸ ὕπατον αξίωμα τοῦ «μέλους της κοινωνίας». Τότε ἀτενίζουν μετὰ περιφρονήσεως τοὺς ἄλλους καὶ «δευτεροκλασάτους» ἐπιτηδείους, ἐκείνους δηλ. ποὺ δὲν ἔφθασαν ἀκόμη. . . .

Ὡς ἀναγκαῖον ὄλων τούτων ἀντίκρουσμα, ἡ ἀπονήρευτος συμπεριφορά, ἡ Χρηστικότητα τοῦ ἥθους, ἡ γεναιοφροσύνη καὶ ἡ εὐγένεια τῶν αἰσθημάτων προσβλέπονται μετ' ἐλαφρᾶς συγκαταβατικότητος ὡς ἀν' ὑπέκρυπτον πονηρίαν ἢ ὡς ἀν' ἐξεδήλουν ἀπλῶς διανοητικὴν τινα ἐλαττωματικότητα.

Ὁ ἰδεαλισμὸς κατήντησε συνώνυμος τῆς ἀφελείας, καὶ τὸ χειρότερον, οὐδεὶς πιστεύει εἰς τὴν εἰλικρίνειαν τῶν πεποιθήσεων ἢ τῶν κινήτρων τοῦ ἄλλου. Ἡ ἐπιτυχία - ἀδιάφορον πῶς - ἀποτελεῖ τὸ ὕπατον ὄλων κριτήριον' ἐξηγεῖ, δικαιολογεῖ καὶ ἐξωραΐζει τὰ πάντα.

Αὐτὰ ὅλα δὲν εἶναι ἀπλοῖ τοῦ πνεύματος σχηματισμοί, δογματισμοί θεωρητικῶν ἐγκεφάλων, ἢ ἱερεμιάδες τῶν ἱστορικῶν καταλοίπων ἄλλης ἐποχῆς. Εὐρίσκονται ὅλα ζωντανὰ γύρω μας. Ὁ καθεὶς ἐξ ἡμῶν γνωρίζει ὀνομαστικῶς ἓνα ἢ πολλοὺς ἀπὸ τοὺς κοινωνικοὺς αὐτοὺς τύπους, σκοντάπτει καθ' ἡμέραν ἐπάνω τῶν. Γνωρίζει τὸν αἰλουροειδῆ δημόσιον λειτουργὸν κατὰ πληκτον ἐκ θαυμασμοῦ τοῦ νέου αὐθέντου του' τὸν σκοτεινὸν γιαντίσαρον τῆς κατὰ καιροὺς ἀλλαξοπιστίας ὁ ὁποῖος διὰ νὰ ἀποκτήσῃ τίτλους ἐμπιστοσύνης πρὸς νέους αὐθέντας καταγγέλλει ἢ διαβάλλει τοὺς ἕως πρό τινος συνεταίρους του' τὸν ἀνήσυχον καὶ ρωμαλαῖον τῶν πάντων ἀνακαινιστὴν, ἀρχίζοντα τὰς ἀνακαινίσεις τῶν ὀργανισμῶν τῶν ὁποίων τὴν ἐξυγίανσιν τοῦ ἐνεπιστεύθησαν μὲ τὴν ἔγκρισιν 40 ἐκ. μηνιαίως ἀποδοχῶν δι' ἑαυτόν' τὴν κυρίαν τῆς «καλῆς τάξεως» ἢ ὁποία ἕως προχθὲς περιεφρόνει τὸν «ἐμπορᾶκον τῆς ὁδοῦ Αἰόλου» διὰ νὰ τοῦ ἀνοίξῃ ἔπειτα διάπλατα τὸν οἶκον της, νὰ κολακεύῃ τὴν σύζυγον ἢ νὰ περιποιῇται τὰς φίλας του, ὅταν τὰ πλούτη καὶ ἡ δύναμις εὐρύνουν τὸν κύκλον τῆς ἐπιρροῆς του' τὸν «ἰδεολόγον τῶν χαρτοφυλακίων» —κατὰ τὴν εὐστοχον ἔκφρασιν τοῦ Γ. Παπανδρέου— ἀγωνιζόμενον μὲ χειρονομίας Σταυροφόρου ἐπὶ τῶν ἐπάλλεων μιᾶς πολιτικῆς ἰδεολογίας, ἕως ὅτου ἄλλη «καλυτέρα» αὐτῆς ἐξασφάλισεν πληρέστερον τὸν ὑπουργικὸν χιροφυλάκα ἢ τοῦλάχιστον θέσιν εἰς ἓνα συνδυασμόν: Τὸν «ἀνόητον πολύλογον» (le sot grandiloquent!) ὁ ὁποῖος ἀφ' οὗ καταπονήσῃ τοὺς πάντας μὲ τὰ σχέδια περὶ ἀνορθώσεως τοῦ κόσμου καὶ τοῦ Ἔθνους τακτοποιεῖται μὲ μίαν μακρὰν ἀποστολὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διὰ νὰ κατευνάσῃ τοὺς ἐνθουσιασμοὺς του....

Ὅλα αὐτὰ εἶναι ζωντανὰ γύρω μας. Καὶ διερωτᾶται κανεὶς πῶς μὲ μίαν τοιαύτην γενίκευσιν τοῦ κοινωνικοῦ τύπου τοῦ πειρατοῦ, ἡμπορεῖ νὰ ζοῦν καὶ νὰ ἀντέχουν εἰς τὴν καθημερινὴν ταλαιπωρίαν τοῦ παραδείγματος αὐτοῦ, ἑκατομμύρια σεμνῶν ἐντίμων ἀνθρώπων... Ἡ διέβρωσις τῆς ὑγιοῦς κοινωνίας ἔχει προχωρήσῃ εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε οὐδεὶς πλέον ἀσχολεῖται μὲ τὴν ἐξήγησιν τοῦ φαινομένου αὐτοῦ ὅσοι τὸ διαπιστώνουν, δὲν προχωροῦν περισσύτερον ἀπὸ μίαν μελαγχολικὴν ἀναπόλησιν τῆς παλαιᾶς καλῆς ἐποχῆς, ἢ ἀρκοῦνται νὰ

ὑψώνουν τοὺς ὤμους πρὸ τοῦ ἀναποτρέπτου τῶν «νέων συνθηκῶν» τοῦ βίου. Καὶ τελευταῖοι ἔρχονται ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἀνάγουν εἰς αξίωμα «ρεαλισμοῦ» τὰς ἀθλιότητας αὐτὰς καὶ ἀπὸ τὸν βόρβορον τῆς καταπτώσεώς μας προσπαθοῦν μὲ παντὸς τύπου «ρωμαλεότητας» νὰ κτίσουν τὴν σύγχρονον Ἑλλάδα. Εἶναι τὸ πνευματικὸν ἀπόσταγμα τοῦ μαυραγορίτου, οἱ «δυναμικοὶ» τύποι τοὺς ὁποίους τόσον συχνὰ βλέπομεν νὰ ὁμιλοῦν περὶ «ρεαλισμοῦ» ἀπλῶς καὶ μόνον διὰ νὰ συγκαλύπτουν μίαν ἀσχημίαν.

Τὴν ἐξήγησιν τῶν φαινομένων αὐτῶν ἔχει δώσει εἰς μίαν ἐκτυφλωτικῶς φωτεινὴν ἀνάλυσιν τῶν κοινωνικῶν συνεπειῶν τῶν ἐπαναστάσεων ὁ J. Burkhard εἰς τὸ κλασσικὸν ἔργον του: Weltgeshtliche Betrachtuntlichen.

Μετὰ τὴν «ἡρωϊκὴν» περίοδον πάσης κοινωνικῆς ἀνατροπῆς ὅταν τὸ ἰδεῶδες καλύπτει τοὺς πάντας ὅταν «ἀκόμη καὶ τοὺς χειροτέροους ἐγγίξῃ ἡ μεγίστη στιγμή», ἐπέρχεται διὰ τῆς ἐπικρατήσεως νέων σιγωμάτων τὰ ὁποῖα ὡς λαίλαψ φέρει εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ἡ ἀνωμαλία, ἡ «καθίξις» τῆς πρὸς τὰ ἔνδω. Αἱ μᾶζαι ἀδιαφοροῦν, οἱ καλύτεροι ἔχουν ἐκλίπει' τὸ πνεῦμα τῆς διατηρήσεως καὶ τῆς ἀπολαύσεως τῆς ζωῆς ἐπικρατεῖ τοῦ πνεύματος τῆς αὐτοθυσίας' καὶ τὸ φυσιολογικὸν προῖδον αὐτῆς τῆς ἐξελλίξεως εἶναι: «ὁ στυγνὸς τύπος ἀνθρώπου», ἀνθρώπου ὁ ὁποῖος τὴν κοινωνικὴν αὐτὴν περιπέτειαν ἐχρησιμοποίησε ἀπλῶς ὡς προσοδοφόρον ἐπιχείρησιν. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς λησμονεῖ τὴν ἐπανάστασιν καὶ τὰ ἰδανικά της καὶ ἐπιζητεῖ μίαν οἰανδήποτε τυραννίδα διὰ νὰ διαφυλάξῃ τὸν κτηθέντα πλοῦτον. «Εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν ἐν μόνον εἶναι αἰώνιον: ἡ χυδαίότης....»

Ὁ χρόνος ὅμως δὲν διαιωνίζει μόνον τὴν χυδαιότητα. Τακτοποιεῖ τὰς κοινωνικὰς καταστάσεις, ἕως ὅτου κάποια ἄλλη ἀνατροπὴ θέσῃ καὶ πάλιν εἰς κίνησιν τὸν μάταιον αὐτὸν κύκλον ἀπὸ τῆς ἀναταραχῆς εἰς τὴν σταθεροποίησιν καὶ πάλιν εἰς τὴν ἀναταραχὴν... Ἡ τακτοποίησις αὐτὴ δημιουργεῖ νέα πολιτικὰ καθεστῶτα, παγιοποιεῖ τὸ δίκαιον, σταθεροποιεῖ τὰς κοινωνικὰς ἱεραρχίας καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐκτρέφει ἀξίας ἡθικάς.

Ἡ Ἑλλὰς πληρῶνει μὲ καθυστέρησιν μιᾶς ὁλοκλήρου γεννεᾶς τὸ αἵματηρὸν δρᾶμα τῶν πολιτικῶν της ἀναστατώσεων. Ἐπεράσαμεν ἐν μέγα μέρος τοῦ κύκλου αὐτοῦ τῶν κοινωνικῶν μεταβολῶν τὰς ὁποίας ἐξεκόλαυσαν ἡ ἐπανάστασις τοῦ 1909, ἡ ἐθνικὴ καταστροφὴ τοῦ 1922, αἱ νομισματικαὶ «προσαρμογαὶ» τοῦ 1922 - 32, ὁ πόλεμος καὶ ὁ μαυραγοριτισμός. Ἡ ἐξόφλησις τῆς ὀδυνῆσ αὐτῆς ὑποθήκης θὰ εἶχεν ἐπέλθῃ ταχύτερον, ἐὰν τὸ Κράτος μὲ τὰς νομιμοφανεῖς αὐθαιρεσίας του, μὲ τὰς ἀναδρομικότητας τῶν νόμων του, μὲ τὴν καταδολίευσιν τῶν φορολογικῶν του, μὲ τὴν παγίαν ὑπονόμευσιν τῆς πίστεώς του, μὲ τὸν ἄμετρον φατριασμόν καὶ τὴν συναλλαγὴν τῶν κομμάτων του, δὲν διαίωνιζε κατ' οὐσίαν τὴν ἐπανάστασιν.

Μὲ τὸ νὰ δημιουργῶμεν καθ' ἡμέραν μὲ μίαν ἄσημον κομματικὴν ἐνέργειαν, μὲ μίαν «ἐκκαθαρίσιν ὑπερηρσιῶν», μὲ μίαν προβολὴν ἐνὸς νέου «καταφερτζῆ», ἢ μὲ μίαν «διαταξοσύλαν» ἐνὸς νόμου, μίαν ἀθέλητον μικρὰν ἐπανάστασιν, ἐπεκτείνομεν τὰ χρονικὰ ὅρια τῆς προσαρμογῆς,

προστατεύομεν καὶ πληθύνομεν «τὸν στυγνὸν ἄνθρωπον» τῆς κοινωνικῆς ἀνωμαλίας, τὸν κοινωνικὸν τύπον τοῦ πειρατοῦ.

Ἐπαναστασις δὲν εἶναι μόνον τὸ συνταρακτικὸν αἱματηρὸν φαινόμενον τῆς βίαιας ὑποκαταστάσεως ἐνὸς καθεστώτος ὑπὸ ἄλλου, εἶναι καὶ ἡ καθημερινὴ ἀνατροπὴ, ἀπὸ τὴν κατάρρευσιν ὅλων τῶν μικρῶν ἐρεισμάτων ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται ἡ ἔννοια τῆς τάξεως καὶ τοῦ δικαίου. Καὶ ἡ κοινωνικὴ σταθεροποίησις ἡ ὁποία θέτει τέρμα εἰς τὰς ἐπαναστάσεις, ἐδράζεται εἰς πολὺ περισσότερα πράγματα ἀπὸ τὸ ἀπλοῦν γεγονὸς τῆς καταπαύσεως ἐνὸς ἐσωτερικοῦ πολέμου. Μόνον ἡ τελικὴ σταθερότης εἰς τὰς νομικάς, συναλλακτικάς, οἰκονομικάς κλπ. σχέσεις θὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὸν ἐπαναστατικὸν ὁργανισμὸν ὑπὸ τὸν ὁποῖον χωρὶς νὰ τὸ ἀντιλαμβάνομεθα ἔξακολουθοῦμεν διατελοῦντες.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι ὅλη ἡ εὐθύνη, εὐθύνη τοῦ Κράτους. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον παρέμεινεν ὡς ἡγετικὴ τάξις τῆς κοινωνίας, ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων ὁ βίος τὸ παράδειγμα, ἡ ἀρχοντικὴ ἐθιμοτυπία τῆς ἀνωτερότητος, ἔχουν ὡς κοινωνικὴν ἀποστολὴν νὰ συγκρατοῦν καὶ νὰ ἐμπνέουν τὰς μάζας πρὸς εὐγενεστέρους τρόπους ζωῆς, ἔχουν τὸ μέρος τῆς εὐθύνης τῶν. Καὶ εἶναι συντριπτικόν. Θὰ ἴσκει ἡ σιωπηλὴ διαμαρτυρία τῆς ἀπομονώσεώς διὰ νὰ ὑπενθυμίξῃ εἰς τὸν μαυραγοριτισμὸν τῶν νεωτέρων καταστάσεων ὠρισμένους ἀπροσπελάστους δι' αὐτὸν τρόπους ζωῆς. Ἡ συνθηκολόγησις τῶν, ἐβύθισε τὰ πάντα εἰς τὸ σκότος. Καὶ πρέπει τοῦ λοιποῦ νὰ ἀναμείνωμεν νέας καταστάσεις αἱ ὁποῖαι θὰ ἔχουν συλλαβὴν ἐν ὅλῃ τῶν τῇ σημασίᾳ τὰ προβλήματα αὐτὰ καὶ θὰ θελήσουν μὲ τὸ αὐστηρὸν παράδειγμα τῆς εὐπρεπείας, τῆς νομιμοφροσύνης καὶ τῆς ἀπολύτου νομιμότητος, νὰ τεματίσουν δριστηκῶς τὴν ἐπαναστατικὴν ἀλλοφροσύνην ἡ ὁποία ἐτελείωσε μὲν εἰς τὴν πολιτικὴν σκηνήν, ἐξακολοῦθε δὲ μὲς νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὰς συνηθείας, τὸν τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι καὶ τὰς καθημερινὰς ἐκδηλώσεις τῆς κοινωνικῆς καὶ δημοσίας ζωῆς.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ καὶ ΑΠΟΝΟΜΗ τῆς ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ σοβαροῦ ἡμερησίου τύπου, τοῦ νομικοῦ καὶ γενικώτερον μεταξὺ τῶν ἐπισήμων κύκλων κατόπιν καὶ τῆς ἀπολογιστικῆς ἀνακοινώσεως τῆς Εἰσαγγελίας τοῦ Ἀρείου Πάγου, συζητεῖται κατ' αὐτὰς τὸ ζήτημα τῆς ἀπονομῆς τῆς Δικαιοσύνης ὑπὸ τῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς Αὐτονομίας τῆς Διοικήσεως τῆς Δικαιοσύνης.

Ὁ ἐλεγχος τῶν πράξεων τῆς Νομοθετικῆς καὶ Ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, ὡς γνωστὸν, εἶναι ἀπεριόριστος. Τῆς τρίτης ἐξουσίας τῆς Δικαστικῆς εἰθίσται νὰ εἶναι περιωρισμένος καὶ ν' ἀσκῆται τρόπον τινα ἐνδοσωματικῶς καὶ διὰ τῶν εἰδικῶν νομικῶν περιοδικῶν, μακρὰν ἀπὸ τὰ βλέμματα καὶ τὴν ἀντίληψιν τῶν πολλῶν.

Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἐξένισε ἡ ἀνακοίνωσις τῆς Εἰσαγγελίας τοῦ

Ἀρείου Πάγου καὶ ἡ ἀποστολὴ τῆς πρὸς δημοσίευσιν εἰς δλας τὰς ἐφημερίδας, δι' ἧς ὁ Εἰσαγγελεὺς ὑπεραμύνεται τοῦ ἔργου τῶν δικαστηρίων διὰ νὰ ἐμφανίξῃ δι' ἀδρῶν γραμμῶν, καὶ τοῦ τρόπου τῆς Διοικήσεως τῆς Δικαιοσύνης.

Γνωρίζοντες τὴν συντηρητικότητά τῶν ἀντιλήψεων τοῦ Ταγοῦ τῆς Δικαιοσύνης, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι σοβαροὶ λόγοι τὸν ὠθησαν εἰς τὴν σύνταξιν καὶ δημοσίευσιν εἰς τὸν τύπον, διὰ τὸ πολὺ κοινόν, τῆς ἀνακοινώσεως αὐτῆς.

Περὶ τῆς Δικαστικῆς ἐξουσίας, τοῦ Δικαστικοῦ Σώματος καὶ τῶν ἐγγυήσεων ἀνεξαρτησίας ἐν τῇ ἀπονομῇ τῆς Δικαιοσύνης, ἐγράψαμεν εἰς τὰ προηγούμενα φύλλα σελ. 26, 57, 59, διακηρύξαντες τὰς ἀντιλήψεις μας δι' ἡ Δικαστικὴ ἐξουσία εἶναι ἀληθινὴ δύναμις ἀντιστάσεως κατὰ τῆς παντοδυναμίας τῆς Πολιτικῆς ἐξουσίας καὶ διὰ τὴν ὑποδεεστέρα καὶ συμπληρωματικὴ λειτουργία τῆς Πολιτικῆς ἐξουσίας (Νομοθετικῆς καὶ Ἐκτελεστικῆς) ἡ δὲ Ἀνεξαρτησία τῶν δικαστῶν ἐξασφαλίζει τοὺς πολίτας, ἀπὸ τὰς πολιτικὰς ἐπιρροὰς καὶ ἐπεμβάσεις ἐν τῇ ἀπονομῇ τῆς δικαιοσύνης.

Ἐπεσημάναμεν, εἰς τὰ δημοσιεύματα ἐκεῖνα, τὴν τάσιν τῆς Πολιτικῆς ἐξουσίας, ἥτις ἐξεδηλώθη κατ' αὐτὰς διὰ τῶν ἐμπνευσθέντων δημοσιευμάτων τῶν καθημερινῶν ἐφημερίδων, διὰ νὰ προπαρασκευασθῇ ἡ κοινὴ γνώμη καὶ ἀποδεχθῇ τὴν διὰ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῶν Δικαστικῶν λειτουργῶν προετοιμαζομένην παρέμβασιν. Διὰ τὸν λόγον δὲ αὐτὸν ἐπικροτοῦμεν τὴν διαφωτιστικὴν τῆς κοινῆς γνώμης ἀνακοίνωσιν τῆς Εἰσαγγελίας τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὁλόκληρον τὸ Δικαστικὸν Σῶμα θὰ ἐμπνευσθῇ ἀπὸ τὴν ἐκδηλωτικὴν ἀγωνιστικῆς διαθέσεως χειρονομίαν τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, κατὰ πάσης ἐμμέσου παρεμβάσεως τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας, καὶ θὰ προστατεύῃ τὴν ὑφισταμένην Πολιτεϊακὴν ὁργάνωσιν τῆς διακρίσεως τῶν ἐξουσιῶν, χωρὶς πολιτικὸν ἢ κομματικὸν ἐπηρεασμὸν.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι οὐδὲν ὁργανωμένον σῶμα δύναται ν' ἀποφύγῃ τὴν κατὰπτωσιν συνεπείᾳ κατωτερότητος τῆς πλειονότητος τῶν προσώπων τὰ ὁποῖα τὸ ἀπαρτίζουν.

Ὅσον ὑψηλότερον ἔχει τοποθετηθῇ, τόσο περισσότερον ὁ κλονισμὸς καὶ ἡ ταλάντευσις γίνονται ἀντιληπτὰ.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, πρὶν καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, ἠκούσθησαν καὶ διετυπώθησαν σοβαρὰ παράπονα κατὰ τοῦ Ἀνωτάτου Δικ. Συμβουλίου, κυρίως λόγῳ τοῦ ἀναιτιολογήτου τῶν ἀποφάσεών του.

Αὐτοδεσμευθεῖσα ἡ πολιτεία (διὰ τοῦ Συν]τος) κατέστησε τὸ Ἀνώτατ. Δικασ. Συμβούλιον, ὄργανον παρὰ τῇ κεφαλῇ τῆς Διοικήσεως τῆς Δικαιοσύνης, (ὑπουργῷ) τὸ ὁποῖον θὰ ἀπεφάσιζε ἐκάστοτε ἀντ' αὐτοῦ, προκαλούμενον παρ' αὐτοῦ, εἰς τὰς λειτουργίας τῆς Διοικήσεως (προαγωγὰς, μεταθέσεις κλπ.) καὶ κατὰ τὴν διαδικασίαν τὴν ὁποῖαν ἡ πολιτεία ἠθέληεν ὀρίσῃ διὰ νόμου.

Δὲν κατεστάθη ὡς αὐτοβουλευόμενον καὶ αὐτενεργὸν ὄργανον τὸ Ἀνώτατ. Δικασ. Συμβούλιον καὶ οὔτε ἔχει ὑποχείριους τοὺς δικαστάς, ἐν τῇ ἐπαγγελματικῇ

των σταδιοδρομία —διότι ἐν τῇ δικαιοδοτικῇ των λειτουργία αἱ ἀποφάσεις των ὑπόκεινται εἰς τὴν κρίσιν τῶν ἀνωτέρων δικαστηρίων— ὡς ὑπολαμβάνεται ὑπὸ τοῦ καθημερινοῦ τύπου καὶ τοῦ κοινού.

Οὕτε εἶναι ἀνεξέλεγκτον τὸ Ἀνώτ. Δικαστ. Συμβούλιον ἐν τῇ Διοικητικῇ του λειτουργία, εἰς ἧς περιπτώσεις βουλευέται καὶ ἀποφασίζει ἀντὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης. Ὑπόκεινται αἱ πράξεις τούτου, ὅπως πᾶσα διοικητικὴ ἐνέργεια εἰς τὸν ἑλεγχον τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ τύπου.

Δὲν πρέπει δὲ νὰ ξενίζῃ ὁ ἑλεγχος τῶν πράξεων του, διότι ἀποτελεῖ τὸν φραγμὸν πάσης αὐθαιρεσίας.

— Σ —

ΔΗΜΑΡΧΟΙ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΑΡΧΑΙ

(*Ἐν ὄψει τῶν προσεχῶν ἐκλογῶν*)

Ἡ Ἑλλάς ἔχει ἀνάγκην ἐκπολιτισμοῦ. Ἐκπολιτισμοῦ ὃχι ἀπλῶς τεχνικοῦ —ἀπαραίτητου βεβαίως διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ὄρων ζωῆς τοῦ πληθυσμοῦ της— ἀλλὰ πνευματικοῦ καὶ αἰσθητικοῦ. Πνευματικοῦ ἰδίως πολιτισμοῦ ἐν τῇ ἀντιλήψει τῶν κοινῶν καὶ τῆς σημασίας των διὰ τὸ παρόν, διὰ τὸ μέλλον, διὰ τὴν ζωὴν μας, διὰ τὰ τέκνα μας, διὰ τὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος ἐν τῷ μέσῳ τῆς Διεθνοῦς κοινότητος, καὶ διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος.

Αἱ ἐπικείμεναι δημοτικαὶ καὶ κοινοτικαὶ ἐκλογαὶ παρέχουν τὴν εὐκαιρίαν ἵνα Κυβέρνησις καὶ Ἀντιπολίτευσις δείξωμεν ὅτι πράγματι ἔχομεν τὴν φρόνησιν καὶ τὴν διάθεσιν ὅπως ἀρχίσωμεν μίαν νέαν ζωὴν προόδου καὶ πολιτισμοῦ εἰς τὰς ἀντιλήψεις μας καὶ εἰς τὰ ἔργα μας, ἀρχίζοντες τὴν ἐπιδίωξιν τῆς οἰκοκυρwsύνης εἰς τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς τοποθετήσεως ἐπὶ κεφαλῆς τῆς διοικήσεως των ἀνθρώπων δημιουργικῶν καὶ πολιτισμένων. Οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητές μας σπανίως ἔτυχον τῆς εἰλικρινοῦς μερίμνης ἐκ μέρους τοῦ πολιτικοῦ κόσμου. Σπανίως ἠμπόρεσαν νὰ διοικηθοῦν ἀπὸ ἀξιόους ἀνθρώπους. Διότι ὁ κομματισμὸς ἐπὶ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ἐξαπέλυσε συχνὰ τὴν κραιπάλην του, σπανίως ἀποβλέψας εἰς τὴν ἐξύψωσιν των.

Σήμερον, ὅποτε ὁ κόσμος ἢ θὰ ἀφανισθῇ ἢ θὰ εἰσέλθῃ εἰς μίαν περίοδον ζωῆς κατὰ τὴν ὁποίαν μόνον οἱ φρόνιμοι καὶ προοδευτικοὶ Λαοὶ θὰ καταλάβουν ἀξιαν θέσιν καὶ θὰ γνωρίσουν τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν πρόοδον, εἶναι καθήκον, εἶναι ὑποχρέωσις τιμῆς καὶ ζωῆς, ὅπως ἡ Ἑλλάς μὲ φρόνησιν στρέψῃ τὴν προσοχὴν της πρὸς τὴν δημοτικὴν καὶ κοινοτικὴν διοίκησιν, ἀρχομένη ἀπὸ τὴν φροντίδα ὅπως τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας διοικήsουν ἄνθρωποι μὲ ἔφεσιν καὶ ἰκανότητα ἐξυπηρετήσεως τῶν πόλεων, τῶν χωρίων καὶ τῶν πολιτῶν.

Αἱ Ἀθῆναι, ἡ Θεσσαλονίκη, αἱ Πάτραι, ὁ Βόλος, ἡ Καβάλλα, αἱ Καλά-

μαι, τὰ Χανιά, ἡ Τρίπολις, ἡ Κομοτινή, τὰ Ἰωάννινα, ὅλαι αἱ πρωτεύουσαι τῶν Νομῶν καὶ τῶν Ἐπαρχιῶν, ὅλαι αἱ κωμοπόλεις καὶ τὰ χωρία τῆς Ἑλλάδος πρέμει νὰ ἀποκτήσουν δημάρχους καὶ κοινοτάρχας ἀξιόους τῆς μεγάλης διοικητικῆς ἐκπολιτιστικῆς καὶ ἐθνικῆς ἀποστολῆς των. Ἀλλ' ἄς μὴν ἀπατῶμεν καὶ ἄς μὴ ἀπατῶμεθα. Ἀνθρωποὶ κατάλληλοι καὶ ἐμνευσμένοι ὑπάρχουν. Ἀλλ' οὐδεὶς ἔχει τὴν δύναμιν νὰ ἐμφανισθῇ, ἐὰν δὲν ὑπάρξῃ τιμία καὶ εἰλικρινὴς πρόθεσις τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὅπως αὗται ἐμφανίσουν, ἐνισχύσουν καὶ στηρίξουν καταλλήλους ἵνα καταλάβωσιν τὰς θέσεις τῶν δημάρχων καὶ κοινοταρχῶν. Κυβέρνησις καὶ ἀντιπολίτευσις ἔχουν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὑποδείξουν ἀπὸ κοινού τοὺς ἱκανοὺς καὶ ἀξιόους ἐν πνεύματι πολιτισμοῦ καὶ εἰλικρινοῦς διαθέσεως προωθήσεως τῆς Ἑλλάδος πρὸς μίαν νέαν ζωὴν δημιουργικῆς καὶ ἐξυπηρετικῆς διοικήσεως μὲ ἀπαρχὴν εἰς τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας. Θὰ ἀπετέλει φαρισαϊσμὸν καὶ ἐξαπάτησιν τῶν πολιτῶν ἐὰν ἡ διάθεσις αὕτη δὲν ἐξεδηλοῦτο συγκεκριμένως. Ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι οὐδεὶς πολίτης, οὐδὲ ὁ ἄριστος καὶ ὁ εὐρύτερον ἀνεγνωρισμένος ὡς ἱκανὸς καὶ δημιουργικὸς θὰ ἐτόλμα νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὰς Ἀθήνας ἢ ἄλλαχοῦ ἀξιῶν τὴν ψήφον τοῦ Λαοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ εἶχε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς τιμίας καὶ ἀποφασιστικῆς ὑποστηρίξεως τοῦ πολιτικοῦ κόσμου. Δύναται μάλιστα νὰ λεχθῇ ὅτι οἱ τίμιοι καὶ ἱκανοὶ δὲν πρόκειται, ἀπροστάτευτοι, νὰ ἐκτεθοῦν. Διότι κινδυνεύουν νὰ πέσουν θύματα τῆς κομματικῆς κραιπάλης, ἂν ἐκ μέρους τῶν κομμάτων δὲν ὑπάρξῃ δεδηλωμένη ἢ ὑπόδειξις καὶ ὑποστήριξις των πρὸς ἀνάληψιν τοῦ ἔργου τοῦ δημάρχου καὶ κοινοτάρχου καὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ μεγάλου προορισμοῦ των.

Ἡ Κυβέρνησις ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως καὶ μὲ ὁδηγὸν τὸ συμφέρον τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ὀφείλει νὰ ὑποδείξῃ πρὸς τὸν Λαὸν ποίους πρέπει νὰ ψηφίσῃ κατὰ τὰς Δημοτικὰς ἐκλογὰς καὶ ἀπὸ κοινού νὰ παρακαλέσουν τοὺς ἠθικοὺς καὶ ἱκανοὺς ὅπως δεχθῶσι τὰς ὑποψηφιότητάς των κατὰ τὰς προσεχεῖς δημοτικὰς καὶ κοινοτικὰς ἐκλογάς. Ἀλλως θὰ εὐρεθῶμεν θεαταὶ μιᾶς θλιβερᾶς καὶ ἀηδοῦς διαμάχης μετὰ τῶν πλέον ἀπιθάνων, ἀνικάνων καὶ ἀναξίων ὑποψηφίων δημάρχων. Δὲν θὰ πρόκειται δὲ μόνον περὶ ἀπογοητευτικοῦ θεάματος. Θὰ πρόκειται συνάμα περὶ ἐξευτελισμοῦ ὅλων μας καὶ περὶ τραγῆς ἀποδείξεως τῆς ἀνικανότητος τοῦ πολιτικοῦ κόσμου—κυβερνήσεως καὶ ἀντιπολιτεύσεως—ὅπως ἐξυψώσῃ αὐτὸν καὶ τὴν Χώραν, ὅπως ἐξυπηρετήσῃ κατὰ μίαν δεδομένην εὐκαιρίαν τοὺς πολίτας. Ἰσως, εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ Λαοῦ μας θὰ πρόκειται καὶ περὶ ἀποδείξεως ἐλλείψεως ἠθικῆς. Διότι πράγματι θὰ εἶναι ἀνῆθικος καὶ ἀντεθνικὴ ἢ μὴ συμφωνία ἐπὶ ἐνὸς θεμελιώδους ζητήματος ἐκ τῆς συνετῆς ρυθμίσεως τοῦ ὁποίου ἐξαρτᾶται ἡ διοικητικὴ μας πρόοδος καὶ ἡ ἀνέλιξις πρὸς πολιτισμένον βίον.

Ἐρχόμενοι ἤδη εἰς συγκεκριμένην ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος ἐκφράζομεν τὴν πίστιν ὅτι ὑπάρχουν οἱ κατάλληλοι ἄνθρωποι ὅπως ὑποδειχθῶσι

καί υποστηριχθῶσιν ὡς Δήμαρχοι καὶ Κοινοτάρχαι. Αἱ Ἀθηναί—ἡ Πρωτεύουσα τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου—πρὸς τὴν ὁποίαν στρέφονται τὰ βλέμματα τῆς διεθνοῦς κοινωνίας καὶ ἡ ὁποία θὰ ἀποτελέσῃ τὸ παράδειγμα διὰ τοὺς λοιποὺς δήμους καὶ κοινότητες τῆς Ἑλλάδος, δὲν στεροῦνται ἱκανῶν καὶ πολιτισμένων πολιτῶν οἵτινες θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἐπιβαρυνθοῦν μὲ τὴν ὑψηλὴν ἀποστολὴν τοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων.

—Α—

ΟΙ ΑΓΡΟΤΑΙ ἢ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ τῆς ΤΙΜΗΣ τῶν ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ καὶ οἱ ΣΙΤΟΠΑΡΑΓΩΓΟΙ

Ἀνεξαρτήτως τῆς ἀκολουθουμένης μεταπολεμικῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς, εἴτε φιλελευθέρας εἴτε παρεμβατικῆς, εἰς ὅλα τὰ Εὐρωπαϊκὰ Κράτη καὶ τὰς Η. Π. Ἀμερικῆς, αἱ Κυβερνήσεις λαμβάνουν μέτρα προστατευτικὰ τῶν ὑπὸ τῶν ἀγροτῶν καλλιεργουμένων προϊόντων τῆς γῆς, παραλλήλως πρὸς τὴν ἀσκουμένην καθοδήγησιν τῶν ἀγροτῶν εἰς τὴν ἐνδεδειγμένην ἀπασχόλησιν καὶ ἀποδοτικώτεραν ἐκμετάλλευσιν.

Παρ' ἡμῖν ἀπὸ 25ετίας καὶ μετὰ τὸν πρῶτον Παγκόσμιον πόλεμον πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς αὐταρκείας εἰς σῖτον ἐγκαινιάσθη πολιτικὴ προστασίας τοῦ ἐγχωρίου σίτου διὰ καθορισμοῦ τιμῶν ἀνωτέρων κατὰ 40 - 125% τοῦ ξενικοῦ διὰ νὰ ἐνθαρρυνθοῦν οἱ παραγωγοὶ εἰς τὴν καλλιέργειαν σίτου ἥτις θὰ τοὺς ἐξησφάλιζεν ἱκανοποιητικὸν εἰσόδημα.

Ἡ τιμὴ πάντως ἐκάνονίζετο καθ' ἕκαστον ἔτος ἀναλόγως τοῦ ὕψους τῶν καλλιεργητικῶν δαπανῶν, τοῦ τιμαριθμοῦ τῶν εἰδῶν γεωργικῆς καταναλώσεως, καὶ τοῦ γενικοῦ τιμαριθμοῦ.

Παραλλήλως ἐλαμβάνοντο μέτρα προστατευτικὰ διὰ νὰ μὴ ἐπέρχηται ὑποτίμησις εἰς τὴν ἐλευθέραν ἀγοράν.

Τὰ μέτρα αὐτὰ ἐπιταθέντα κατὰ τὸν πόλεμον ἐπὶ Κυβερνήσεως Μεταξᾶ μὲ τὸ σύνθημα τῆς αὐταρκείας, καὶ τῆς μεταπολεμικῆς ἀσκηθείσης μακροπνόου ἀποδοτικῆς γεωργικῆς πολιτικῆς, ἰδίᾳ κατὰ τὰ ἔτη 1946 - 1950 τῆς διὰ μηχανικῶν μέσων καλλιέργειας (1/3 τῶν σιταγρῶν καλλιεργεῖται διὰ μηχανῶν) τῆς λιπάνσεως (κατὰ 50%) τῶν εἰσαχθεισῶν ποικιλιῶν εἶχον ὡς ἀποτέλεσμα ἡ καλλιεργουμένη ἔκτασις διὰ σίτου ἀπὸ 4.500.000 στρέμματα τὸ 1923 νὰ ἀνέλθῃ εἰς 10.000.000 στρεμ. ἡ δὲ παραγωγή ἀπὸ 200.000 τόν. εἰς 1.500.000 τὸ 1953.

Ἡ ἐγκαινιάσθεισα ὁμῶς ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους πολιτικὴ, καὶ τὰ ληφθέντα μέτρα ἀντὶ προστασίας ἔφερον τὴν ὑποτίμησιν τοῦ σίτου εἰς τὴν ἐλευθέραν ἀγοράν ὅπου ἐπωλήθη εἰς τιμὴν δρχ. 2000 - 2500 κατ' ὅκαν, παρ' ὅτι λόγῳ τῆς ἀναπροσαρμογῆς τὰ καλλιεργητικὰ ἔξοδα καὶ αἱ δαπάναι τῶν ἀγροτῶν ἠϋξήθησαν κατὰ 30%. Κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἐπίσης τὰ ἐξαγγελλθέντα μέτρα μὲ τὸ σύστημα τῆς τμηματικῆς καταβολῆς τῆς ἀξίας τοῦ παραδιδομένου σίτου ἐντὸς ἑξαμήνου, εἰς τοὺς παρα-

γωγοὺς οἱ ὅποιοι ἔχουν νὰ καλύψουν ἀμέσους ἀνάγκας αὐτῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν τῶν, δὲν πρόκειται νὰ ὀφελήσουν τοὺς σιτοπαραγωγούς.

Ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν ἀμέσων ἀναγκῶν τοῦ ὀ αγρότης θὰ ρευστοποιήσῃ τὰ περισσεύματα τοῦ πολλάκις χωρὶς νὰ ἐξωφλήσῃ τὸ χρέος τοῦ πρὸς τὴν Α.Τ.Ε. εἰς τιμὴν 2,30 - 2,50 κατ' ὅκαν εἰς ἣν ἔχει διαμορφωθεῖ λόγῳ τῶν ἀποθεμάτων τοῦ παρελθόντος παρὰ τὴν τιμὴν τῆς συγκεντρώσεως τῶν 3.40 κατ' ὅκαν.

Τὸ μέτρον τῆς τμηματικῆς καταβολῆς, τῆς ἀξίας μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν πρὸς τὴν Α.Τ.Ε. ὀφειλῶν (ὅτε εἰς τὸν ἀγρότην θὰ καταβληθῇ ἐλάχιστον ποσόν) θὰ ἔχῃ ὡς συνέπειαν τὴν ματαίωσιν τῆς συγκεντρώσεως καὶ τὴν πρὸς τὸ ἐλεύθερον ἐμπόριον διοχέτευσιν τοῦ σίτου, μὲ δυνατότητα κερδοσκοπικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς τιμῆς τῆς συγκεντρώσεως ὑπὸ τῶν μεταπρατῶν, ἐμπόρων καὶ ἀλευροβιομηχάνων.

Ἐκεῖνο τὸ ὅποion ἐπιδιώκεται διὰ τῆς τμηματικῆς καταβολῆς τῆς ἀξίας, τοὔτέστι ἡ μὴ διόγκωσις τῆς κυκλοφορίας, δύναται νὰ προκαλέσῃ ἀντιστροφὴν διὰ τῆς μὴ ἐξοφλήσεως τῶν πρὸς τὴν Α.Τ.Ε. ὀφειλῶν διὰ τῶν πρὸς τὸ ἐλεύθερον ἐμπόριον πωλήσεων.

Συνεπῶς οἱ σιτοπαραγωγοὶ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος θὰ εἰσπράξουν ὅχι τὴν τιμὴν τῆς συγκεντρώσεως ἀλλὰ τὴν τιμὴν ἥτις τελικῶς θὰ διαμορφωθῇ εἰς τὴν ἐλευθέραν ἀγοράν, βάσει τοῦ νόμου τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζητήσεως.

Οὕτω ὁμῶς ἡ ἐπὶ 25ετίαν προστασία τῆς σιτοκαλλιέργειας πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς αὐταρκείας εἰς τὴν βασικὴν τροφὴν τοῦ Λαοῦ παύει ὕφισταμένη. Καὶ αἱ συνέπειαι τῆς ἀλογίστου αὐτῆς πολιτικῆς θὰ εἶναι ἀνυπολόστοι, καὶ ἐὰν παρίδῃ κανεὶς τὴν ἐνδειαν εἰς τὴν ὁποίαν θὰ βυθισθοῦν οἱ σιτοκαλλιεργηταί, ἐκ τῆς ὁποίας ἀποκαρδιούμενοι δύνανται νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν σιτοκαλλιέργειαν.

Αἱ τιμαὶ τοῦ σίτου εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς ἀγοράς κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1953 εἶχον διαμορφωθῇ εἰς τὰ κάτωθι ἐπίπεδα κατὰ τόνον (781 ὀκάδας) εἰς δολλάρια Ἀμερικῆς, βάσει τῆς κατὰ χώραν προστατευτικῆς πολιτικῆς τῶν Κυβερνήσεων.

Ὁλλανδία 68, Δανία 75, Ἀγγλία 88, Σουηδία 94, Βέλγιον 95, Δυτ. Γερμανία 100, ΕΛΛΑΣ 103, Γαλλία 105, Ἰταλία 115, Ἑλβετία 150.

—ψ—

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΘΗΝΩΝ Γενικὴ Οἰκονομικὴ Πολιτικὴ. Πιστοδότησις Βιομηχανίας καὶ Ἐμπορίου

Τὸ Σάββατον 15ην Μαΐου ἐπραγματοποιήθη ἡ πρώτη τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν. Ὁ Διοικητὴς τοῦ

Ίδρύματος, κ. **Κωστής Ηλιάσκος**, ανέγνωσε πρὸς τὴν Συνέλευσιν ἐκ μέρους τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τὴν Ἐκθεσιν τῶν πεπραγμένων τῆς Διοικήσεως κατὰ τὸ ἀπὸ τῆς Ἰδρύσεως, ἥτοι ἀπὸ 20ῆς Φεβρουαρίου 1953 μέχρι τῆς 31ῆς Δεκεμβρίου 1953 δεκάμηνον διάστημα τῆς πρώτης χρήσεως τοῦ Ἰδρύματος. Ἡ χρῆσις αὕτη, ὡς ἐδήλωσεν, ὁ κ. Διοικητής, διέρρευσε ἐντὸς μιᾶς περιόδου, ἣν χαρακτηρίζει ἡ προσπάθεια ἐξυγιάνσεως, ἀναζωογονήσεως καὶ ἐξισορροπήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας. «Ἡ ἐπιτυχὴς νομισματικὴ μεταρρύθμισις τῆς 9ῆς Ἀπριλίου», ὡς ἐπὶ λέξει εἶπεν ὁ κ. Ἡλιάσκος, «διὰ τῆς ὁποίας ἐγκατελείφθη μία ὁδὸς πλήρης ποικίλων δυσχερειῶν καὶ προσκομμάτων, διὰ τὴν οἰκονομίαν, ὁ οὐσιαστικὸς περιορισμὸς τῶν περιττῶν δαπανῶν καὶ, τέλος, ἡ ἐξαιρετικῶς εὐνοϊκὴ παραγωγή, ὑπῆρξαν τὰ σημαντικώτερα γεγονότα, ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν ὁποίων ἐπραγματοποιήθησαν αἱ ἀνωτέρω ἐπιτευξεις καὶ τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ὡς ἀποτελοῦντα στροφὴν εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τῆς Ἑλλάδος. Ἐκ τῶν γεγονότων τούτων ἀπέρρευσαν καὶ ἐξακολουθοῦν μέχρι σήμερον νὰ ἀπορρέουν, ἐν στενῇ ἀλληλουχίᾳ εὐνοϊκαὶ ἐξελίξεις. Αἵτινες συνετέλεσαν εἰς τὴν δημιουργίαν προϋποθέσεων οἰκονομικῆς ἰσορροπίας καὶ σταθερότητος, καθὼς καὶ ὁμολωτέρας καὶ ἀβιάστου λειτουργίας τοῦ ὅλου μηχανισμοῦ τῆς οἰκονομίας. Αἱ ἐν λόγω ἐξελίξεις ἐξεδηλώθησαν, κατὰ τὸν κ. Ἡλιάσκον, τὸσον εἰς τὸν ἐσωτερικὸν τομέα τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας ὅπου διηνοίγησαν εὐρύτεραι δυνατότητες ἐξαγωγῶν διὰ τὰ γεωργικὰ καὶ αὐτὰ τὰ βιομηχανικὰ προϊόντα, συνετελεῖται τῶν ὁποίων ἡ συναλλαγματικὴ θέσις τῆς Χώρας ἀποβαίνει ὁλοκλήρως ὑγιεινέστερα, ὅσον καὶ εἰς τὸν ἐξωτερικὸν αὐτῆς τομέα ὅπου ὁ προϋπολογισμὸς ὄχι μόνον ἰσοσκελίζεται ἀλλὰ καὶ καταλείπει πλεόνασμα, ἐνῶ αἱ τιμαὶ ἔχουν σταθεροποιηθῇ εἰς ἐπίπεδα ἀνάλογα τῶν πλέον αἰσιοδόξων προβλέψεων.

Σημαντικώτατη συμβολὴν εἰς τὴν ὀρθολογιστικὴν ἀνέλιξιν τῆς Χώρας ὡς λεπτομερέστερον αὕτη ἀπεικονίζεται εἰς τὴν Ἐκθεσιν τοῦ κ. Ἡλιάσκου ἀπετέλεσεν, ἡ κατ' ἀκολουθίαν τῆς ἐφαρμοσθεῖσης πολιτικῆς καὶ τῆς ἐξασθενήσεως τῆς δυσπιστίας πρὸς τὸ νόμισμα ἐπιτελεσθεῖσα σημαντικὴ, ὁπωσδήποτε, πρόοδος καὶ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς ὁμαλῶς λειτουργίας τῆς χρηματαγορᾶς. Ὁ κυριώτερος πρὸς τοῦτο συντελεστὴς ὑπῆρξεν ἡ αὐξήσις τῆς τραπεζικῆς χρηματοδοτήσεως. κυρίως δὲ ἡ ἐπεληφθῆσα σημαντικὴ βελτίωσις εἰς τὴν ποιοτικὴν αὐτῆς σύνθεσιν, συνετελεῖται μεταβολὴς εἰς τὴν προέλευσιν τῶν μέσων πιστοδοτήσεως. «Οὕτω», ὡς ἐτόνισεν ὁ κ. Διοικητής, «ἐνῶ ἡ αὐξήσις τῆς ἐκ τῶν ἰδίων διαθεσίμων τῶν Τραπεζῶν πιστοδοτήσεως ἀνῆλθεν εἰς 330,5 δισεκατομμύρια, ἡ ἐκ τοῦ ἐκδοτικοῦ προνομίου ἀνῆλθεν εἰς 87,4 δισεκατομμύρια. Χαρακτηριστικὸν δὲ εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι εἰδικῶς διὰ τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν καὶ τὰς προκατόχους αὐτῆς καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1953 αἱ μὲν ἐξ ἰδίων διαθεσίμων πιστώσεις πρὸς τὴν οἰκονομίαν ἠυξήθησαν κατὰ δρχ. 164,7 δισεκατομμύρια, αἱ δὲ ἐκ τοῦ ἐκδοτικοῦ προνομίου τοιαῦται ἐμειώθησαν κατὰ δρχ. 59,4 δισεκατομμύρια. Αἱ μεταβολαὶ αὗται ὀφείλονται εἰς τὴν διοχέτευσιν εἰς τὰς Τραπεζὰς ὑπὸ μορφήν καταθέσεων πολὺ μεγαλυτέρου μέρους ἢ ἄλλοτε τῶν σχηματιζομένων ἰδιωτικῶν ἢ μᾶλλον ἐμπορικῶν ἀποταμιεύσεων, συνετελεῖται τῶν ὁποίων αἱ ἰδιωτικαὶ καταθέσεις παρὰ Τραπεzais ἠυξήθησαν ἀπὸ 1.157 δισεκατομμύρια τὴν 31-12-1952 εἰς 1.897 δισεκατομμύρια τὴν 31-12-1953, ἥτοι κατὰ 64%, ἐνῶ ἐκ τῶν καταθέσεων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου αὐξηθεῖσιν ἀπὸ 1.038 δισεκατομμύρια εἰς 1.306 δισεκατομμύρια, ἥτοι κατὰ 25%, οὐδὲν ποσὸν μετεφέρθη εἰς τὰς Τραπεζὰς ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ὑπὸ τὰς γενικωτέρας ταύτας οἰκονομικὰς καὶ πιστοδοτικὰς συνθήκας ἀνεπτύχθησαν αἱ προσπάθειαι τῆς Διοικήσεως τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ἀφ' ἐνὸς μὲν τῆς ἐξυγιάνσεως καὶ τῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦ Ἰδρύματος, ἀφ' ἑτέρου δὲ τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπιτελουμένου ἐθνικοῦ ἔργου τοῦ ἐν τῇ οἰκονομικῇ ἀναπτύξει τῆς Χώρας. «Ἐκ τῶν πρώτων μελημάτων τῆς Διοικήσεως αὐτῆς», ἀνέφερεν ὁ κ. Ἡλιάσκος, «ὑπῆρξεν ἡ προσπάθεια ρευστοποιήσεως τῶν παγι-

οποιημένων χορηγήσεων. Ἡ ὀρθολογιστικὴ δὲ ἐρευνα τῆς καταστάσεως τῶν κυριωτέρων ὀφειλετῶν τῆς Τραπεζῆς ἤγαγεν ἡμᾶς εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι, τὸσον χάριν τῆς ἀσφαλεστερας τοποθετήσεως τῶν ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς δανειζομένων κεφαλαίων, ὅσον καὶ χάριν τῆς καλυτέρας ἐξυπηρετήσεως αὐτῶν τούτων τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ γενικώτερον τῆς οἰκονομίας, ἐπεβάλλετο ἡ ὑπὸ χωριστῶν ὑπηρεσιῶν ἄσκησις τῆς πιστοδοτήσεως καὶ ἡ παρακολούθησις τῶν ἔργασιων τῶν ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων ἀφ' ἐνὸς καὶ τῶν βιομηχανικῶν ἀφ' ἑτέρου. Πρὸς ἐφαρμογὴν ἐνὸς τοιούτου προγράμματος ἡ ὑφισταμένη Διεύθυνσις Βιομηχανικῆς Πίστεως τῆς Τραπεζῆς διηρῶνθη, ὥστε ἀντὶ νὰ περιορίζηται μόνον, ὡς μέχρι πρό τινας, εἰς τὴν σύνταξιν μελετῶν, νὰ ἀναλάβῃ τὴν πραγματικὴν πιστοδοτήσιν καὶ παρακολούθησιν τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, ὡς καὶ τὴν διενέργειαν τῶν συναλλαγῶν αὐτῶν». Ἡ νέα αὕτη διανομή τῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ τῆς δραστηριότητος τῆς Τραπεζῆς, ἣν ἀνέφερεν ὁ κ. Ἡλιάσκος, ἐμφανίζεται κατὰ τρόπον σαφῆ ἐν τῷ ἰσολογισμῷ τῆς 31-12-1953 ἐκ τοῦ ὁποίου ἐμφαίνεται ὅτι ἐπὶ συνόλου κεφαλαίων δανεισθέντων εἰς τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν, μετ' ἀφαίρεσιν τῶν λογαριασμῶν τῶν Καταστημάτων Ἐξωτερικοῦ, ἥτοι ἐπὶ ποσοῦ δρχ. 3.363.932.861,532 (ἐναντι συνόλου χορηγήσεων τῶν δύο προκατόχων Τραπεζῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς συγχωνεύσεως ἥτοι τὴν 27-2-1953 ἐκ δρχ. 2.779.981.266,107), ποσὸν μὲν δρχ. 1.309.503.777,118 εἶχε χορηγηθῇ πρὸς τὸ ἐμπόριον, ποσὸν δὲ δρχ. 2.054.430.084,414 εἶχε χορηγηθῇ πρὸς τὴν βιομηχανίαν. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι καταδεικνύουσι τὴν σημασίαν καὶ τὴν ἔκτασιν τῆς πρὸς τοὺς δύο αὐτοὺς κλάδους τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, ἰδιαίτατα δὲ πρὸς τὴν τὴν βιομηχανίαν παρεχομένης οἰκονομικῆς βοηθείας, ἥτις καθιστᾷ τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν τὴν πραγματικὴν βιομηχανικὴν Τράπεζαν τοῦ τόπου. Εἶναι δὲ ἀναμφίβολον ὅτι διὰ τὴν ἀποστολὴν τῆς ταύτης αὐτῆς εἶναι παρασκευασμένη ὡς οὐδεὶς ἄλλος ὀργανισμὸς, ὄχι μόνον λόγῳ τοῦ ὄγκου τῆς πρὸς τὴν βιομηχανίαν ἐνισχύσεως, ἀλλὰ καὶ λόγῳ τῆς ἐιδικότητος καὶ πείρας τὴν ὁποίαν τὰ στελεχῆ ἀμφοτέρων τῶν Τραπεζῶν ἐξ ὧν προήλθεν ἔχουν ἀποκτήσει ἐν τῇ ἐνασχέσει, σχεδὸν μονοπωλιακῶς, τῆς πιστοδοτήσεως τοῦ κλάδου τούτου ἐπὶ μακρὰς δεκαετηρίδας. Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν, ἐξ ἄλλου, τῆς ἐπιτακτικῆς ἀνάγκης τοῦ περιορισμοῦ τῶν γενικῶν τῆς ἐξόδων καὶ τῆς ἐξυγιάνσεώς της, ἡ Τράπεζα, ἀφ' ἐνὸς μὲν ἠναγκάσθη νὰ καταφύγῃ εἰς τὸ σκληρὸν μέτρον ἀπολύσεως τοῦ ἐν πολλοῖς πλεονάζοντος προσωπικοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ προέβη εἰς τὴν συγχώνευσιν, ἐν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ τῶν Καταστημάτων, εἰς ἃς πόλεις ἐλειτούργουν τοιαῦτα, τῶν δύο Τραπεζῶν. Δέον νὰ ληθῇ σχετικῶς ὅτι ὅσιν ὅτι ἡ χρῆσις τοῦ ἔτους 1952 κατέλειπεν εἰς τὴν τέως Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ζημίαν, ἥτις ἀπεσβέσθη πλήρως. Τὰ συνολικὰ ἀποτελέσματα τῆς χρήσεως 1953 ἀνῆλθον εἰς δρχ. 323.881.628,697, τὰ δὲ καθαρὰ τοιαῦτα εἰς δρχ. 14.263.515.322 ἐπιτρέποντα τὴν διανομὴν μερίσματος δρχ. 400.000 κατὰ μετοχὴν, ἥτοι ἐν συνόλῳ δρχ. 12.146.400.000.

«Οὕτω», κατέληξεν ὁ κ. Ἡλιάσκος, «ἐὰν συνεχισθοῦν αἱ εὐοίαναι προοπτικαὶ αἵτινες διαγράφονται σήμερον εἰς τοὺς τομεῖς τοὺς ὁποίους ἀνεφέραμεν, οἱ ἀσχοληθέντες μὲ τὸ τραπεζικὸν οἰκονομικὸν πρόγραμμα θὰ δυνάμηναι νὰ ὁμολογήσουν ὅτι ἡ ὀφειλομένη εἰς τὴν Κνβέρνησιν τοῦ Στρατάρχου Παπάγου ἱδρύσεως τῆς νέας Τραπεζῆς προσέφερε μίαν θετικὴν συμβολὴν εἰς τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν πρόσδον τῆς Ἑλλάδος».

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΣΗΜΑΙΝΟΝΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἡ Οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς Τουρκίας γρῖται ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Τουρκίας. Κατὰ τὸν συντάκτην αὐτῆς ὁ κίνδυνος τοῦ πληθωρισμοῦ ἐν Τουρκίᾳ εἶναι λαμβάνει ἐντάκτως ἐνδιαφέρουσαν ἀνταπό- σήμερον κατὰ περισσώτερον ἀπὸ μία ἀπειλή».

Τὸ ἰσοζύγιον πληρωμῶν δὲν ἐβελτιώθη καὶ τὸ ἔλλειμμα τοῦ ἐμπορίου ἰσοζυγίου τοῦ πρώτου τετάρτου τοῦ ἔτους, ὑπῆρξε, παρὰ τοὺς περιορισμοὺς εἰς τὰς εἰσαγωγὰς μεγαλύτερον τοῦ τοῦ παρελθόντος ἔτους. Ὁ κ. Μεντερές ἐξ ἄλλου παρὰ τὴν ἐπιτυχίαν του διὰ τὴν αὐξήσιν τῆς πολεμικῆς βοήθειας ἐν Ἀμερικῇ, δὲν ἐξησφάλισε τὸ μέγα δάνειον τὸ ὁποῖον ἐπέδωκε. Γενικῶς κατὰ τὸν ἀνταποκριτὴν ἡ κρίσιμος τῆς καταστάσεως ἐν Τουρκίᾳ περιστρέφεται εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐπιδότησεως τῆς οἰτοπαραγωγῆς ἥτις ἀπορροφᾷ σημαντικὰ κονδύλια καὶ τὸ ζήτημα τῆς συνεχίσεως τῆς ἀνασυγκροτήσεως τόσο εἰς τὸ ἀγροτικὸν ὅσον καὶ τὸ βιομηχανικὸν πεδίου καὶ διὰ εἰς λίαν ἐκτεταμένην κλίμακα. «Ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις, δεικνύει πολὺ ὀλίγας διαθέσεις νὰ ἀντιληφθῇ ὅτι ἔπρεπε «νὰ κόψῃ τὸ φόρεμά της εἰς τὸ μέτρον τοῦ ὑφάσματος της».

Αὐτοκαλλιέργεια

Κατὰ στατιστικὴν ἔρευναν δημοσιευομένην εἰς τὸ τεῦχος τοῦ Μαΐου τοῦ περιοδικοῦ California Agriculture προκύπτει ὅτι τὰ 75 οὐ τῶν Ἀμερικανῶν γεωργῶν ἐργάζονται αὐτοπροσώπως καὶ μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των εἰς τὰ ἀγροτικὰ τὰ των.

Ἡ πραγματικότης αὕτη διαλύει τὸν μῦθον τῆς παραγωγικότητος, ἐκ τῶν μεγάλων ἀγροκτημάτων, καὶ ἀποτελεῖ παράδειγμα διὰ τοὺς ἄλλους λαοὺς ὅπως ὁ ἰδιώτης μας, οἱ ὁποῖοι θεωροῦν κατὰ τὰ ἀγροτικὰ ἀπασχολήσεις καὶ συσσωρεύονται εἰς τὰ πόλεις οἱ νέοι διὰ νὰ ζήσουν ζωὴν τραγλοδυτῶν καὶ στερήσεων.

Παραγωγή τροφίμων — Κυβερνητικὴ πρόνοια

Αἱ προβλέψεις διὰ τὴν ἐσοδείαν 1953-54 εἶναι εὐνοϊκαί. Ἀναμένεται ὅτι θὰ ὑπάρξῃ πλήρης ἐπάρκεια τροφίμων κατὰ τὴν ἐκθεσιν τῆς ὁργανώσεως Γεωργίας καὶ Τροφίμων τῶν Η. Ε.

Ὁ διευθυντὴς τῆς Ὁργανώσεως κ. Ντόντ, σχολιάζων τὴν ἐκθεσιν ἐδήλωσεν ὅτι τὰ μέγιστα ἀποθέματα σίτου καὶ ἄλλων τροφίμων τὰ ὁποῖα συνεκεντρώθησαν εἰς μερικὰς περιοχάς, θὰ καταστήσουν δυνατὴν τὴν ἀντιμετώπισιν μελλοντικῶν ἐλλείψεων ἢ πείνης εἰς διαφόρους χώρας. Ὁ κ. Ντόντ ἐτόνισε ὅμως ὅτι μετὰ τὴν δημιουργίαν ἀποθεμάτων ἐπέρχεται ὁ κίνδυνος τῆς πτώσεως τῶν τιμῶν τῶν

γεωργικῶν προϊόντων.

«Ἐάν οἱ φόβοι οὗτοι, προσέθεσε, πραγματοποιηθῶν τότε θὰ ἐπιβραδυνθῇ ἡ μελλοντικὴ ἐπέκτασις τῆς γεωργίας καὶ αἱ συνέπειαι θὰ εἶναι σοβαραί. Ὁ πληθυσμὸς τῆς γῆς δὲν θὰ παραμείνῃ ὁ ἴδιος, ἀλλὰ ἐπὶ τινὰ χρόνον θὰ ἐξακολουθῇ νὰ αὐξάνῃ, ἐφ' ὅσον βελτιώνεται ἡ ἱατρικὴ περίθαλψις καὶ ἡ καλύτερα διατροφή ἐπιμηκύνει τὴν ζωὴν εἰς τὰς καθυστερημένας χώρας».

Αἱ ἀσταθεῖς ἀγοραὶ τῶν γεωργικῶν προϊόντων κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, συνέχισεν ὁ κ. Ντόντ, ἐλάχιστα εὐηγετήσαν τόσο τοὺς παραγωγούς ὅσον καὶ τοὺς καταναλωτάς. Ἡ πρόσφατος πείρα ἀπέδειξε τὴν ἀξίαν τῶν διεθνῶν συμφωνιῶν αἱ ὁποῖαι ἀποσκοποῦν εἰς τὸ νὰ σταθεροποιήσουν τὴν παραγωγὴν καὶ τὰς τιμὰς εἰς ἐπίπεδα ἱκανοποιητικὰ διὰ τὰς παραγωγικάς καὶ διὰ τὰς καταναλωτικάς χώρας.

Ὁ κ. Ντόντ τέλος ἐπισύρει τὴν προσοχὴν εἰς τὴν σπουδαιότητα τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγικότητος τῶν μὴ ἀνεπτυγμένων χωρῶν. Διὰ νὰ ὑψωθῇ ἡ δίαιτα τῶν λαῶν αὐτῶν, εἶπε, θὰ παραστῇ ἀνάγκη αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς τροφίμων εἰς ποσότητα ἴσην πρὸς τὴν σημερινὴν παραγωγικότητα ὁλοκληροῦ τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, τῆς Αὐστραλίας καὶ τῆς Νέας Ζηλανδίας.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΥ Δρος Δικηγόρου, Συμβούλου τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν. Δημοτικὸς Συμβούλος Δήμων Ἀθηνῶν. Ο ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ ἐκ τῆς ΑΣΤΥΦΙΛΙΑΣ καὶ τοῦ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟῦ καὶ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟῦ ΠΑΘΩΡΙΣΜΟΥ (ἐκδ. 1954 σ. 20).

Ἐκυκλοφόρησεν εἰς ἰδιαίτερον τεῦχος ἐπὶ ἐκλεκτοῦ χαρτοῦ ἐκτυπωθεῖσα ἡ γενομένη εἰς τὸν Σύλλογον «Παρνασσός» ἑμιλία ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον, διακεκριμένου νομικοῦ καὶ συγγραφέως περισπουδαστῶν μελετῶν ἐπὶ θεμάτων γενικοῦ ἐνδιαφέροντος.

Ἡ ἀνωτέρω ἑμιλία ἀποτελεῖ συμβολὴν εἰς τὴν ἐπίλυσιν τοῦ ἐρευνωμένου προβλήματος καὶ τὰ συμπεράσματα τοῦ ἐμιλητοῦ ἀξιολογώτατην εἰσήγησιν ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων μέτρων καὶ τῆς καταλλήλου νομοθεσίας πρὸς ἀποτροπὴν τῶν σκιαγραφουμένων κακῶν ἐκ τῆς ἀστυφιλίας καὶ τοῦ επαγγελματικοῦ καὶ ἐπιστημονικοῦ πληθωρισμοῦ.

Διευθύνσεις κατὰ νόμον: Ὑπεύθυνος συμφώνως πρὸς τὸ ἀρθρ. 6 § 1 ν. 1092/1938
ΠΑΝΟΥ Ε. ΣΩΤΗΡΙΟΥΛΟΥ κατοικία ὁδὸς Ἱπποκράτους 9 τηλ. 614.431 ΑΘΗΝΑΙ
Διευθυντὴς Τυπογραφείου Διον. Πετράκης κατοικία Ψαρομυλίκου 15 τηλ. 22.062 Ἀθήναι
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ Δρχ. 2 χιλ.

«FEUILLES POLITIQUES» Bulletin d'études Politiques et Economiques
Rue Xenophon 15a ATHENES (Tel. 23-191)

“ΓΕΝΙΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ ΤΕΡΓΕΣΤΗΣ,” ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΑΘΗΝΑΙ

ΟΔΟΣ ΤΣΩΡΤΣΙΑ 40 Α (ιδιόκτητον ἀκίνητον)
ΤΗΛΕΦ.: 23-962, 24-930, 24-920, 23-972, 27-427

— Ἡ Ἑταιρία «ΓΕΝΙΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ ΤΕΡΓΕΣΤΗΣ», λειτουργοῦσα ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ μιᾶς περίπου ἑκατονταετίας καὶ ἡ ὁποία, εὐρισκομένη ἐπὶ κεφαλῇς μεγάλης ὁμάδος ασφαλιστικῶν Ἑταιριῶν ἰδρυθεισῶν παρ' αὐτῆς εἰς ὅλας τὰς χώρας τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς, ἀποτελεῖ ἓνα τῶν μεγίστων παγκοσμίῶν ασφαλιστικῶν Ὁργανισμῶν, προσφέρει εἰς τὴν πελατείαν της τὴν ὑπὸ τοὺς καλυτέρους ὅρους ἀσφάλισιν εἰς ὅλους τοὺς παρ' αὐτῆς ἀσμουμένους ασφαλιστικοὺς Κλάδους, δηλαδή:

ΠΥΡΟΣ: ἔστω καὶ ἂν ἡ πυρκαϊὰ ὀφείλεται εἰς κεραυνὸν ἢ εἰς ἔκρηξιν.

ΚΛΟΠΗΣ: εἰς τὰς κατοικίας, τὰς ἀποθήκας καὶ τὰ ἐργοστάσια.
ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ: ἀσφαλίσαις αὐτοκινήτων, ἀστικῆς εὐθύνης ἔναντι τρίτων, προσωπικῶν ἀτυχημάτων, ἐπιβατῶν ἀεροπλάνων.

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ: ἀσφαλίσαις θαλασσίων, χερσαίων καὶ ἀεροπορικῶν κινδύνων καθὼς καὶ κινδύνων πολέμου.

ΖΩΗΣ: μὲ διαφόρους συνδυασμούς, κατὰ τὴν προτίμησιν τῶν πελατῶν.

“DURABA,”

Ἡ ἀνωτέρα Γερμανικὴ Πορσελάνη
τῶν Ἑργοστασίων

Unsere Schutzmarken:

HORNBERG
ΕΙΔΩΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

Τὰ προϊόντα HORNBERG “DURABA,” φημίζονται διὰ τὴν σκληρότητα, ἀνθεκτικότητα, στιλπνότητα, λευκότητα, καὶ ὁμοιογενὴ χρωματισμὸν τῆς Πορσελάνης των

ΠΟΛΟΥΝΤΑΙ Εἰς τὰ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΙΔΩΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ Π. ΚΑΡΓΑΔΟΣ

Γραφεῖα: Σταδίου 38 - Τηλ. 33.416

OFFICINE GALILEO

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ :

FIRENZE, SPEZIA, BATTAGLIA, MILANO, MARGHERA, TARANTO

ΠΡΟΪΟΝΤΑ :

ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ :

- Όργανα έλέγχου και μετρήσεως, εργαστηριακά και βιο-μηχανικά.
- Ήλεκτρικοί γνώμονες.
- Όργανα ύψηλης τάσεως μέχρι 260.000 Βόλτ.
- Πίνακες έλέγχου και χειρισμών.
- Έγκαταστάσεις μετρήσεως μονώσεως μέχρι 1.000.000 Βόλτ.
- Τηλέγραφοι Μηχανών, όργανα πλεύσεως, ήλεκτρικός έξο-πλισμός πλοίων.
- Ήλεκτροδιαγνωστικά καταγραφικά μηχανήματα.
- Ραδιοπομποί.
- Σταθμοί ήλεκτροακουστικού έλέγχου φραγμάτων.

ΟΠΤΙΚΗ ΑΚΡΙΒΕΙΑΣ :

- Φακοί πάσης φύσεως, διόπτραι κλπ.
- Φωτογραφικά μηχαναί.
- Φωτογραφικά μηχανήματα μεγάλης ακριβείας.
- Μικροσκόπια, ζυγοί αναλύσεων και πάσης φύσεως όπτι-κά όργανα εργαστηρίων.
- Προβολείς διά πλατείας, εργοστάσια κλπ.

ΜΗΧΑΝΙΚΗ :

- Μηχανικά κατασκευαί ακριβείας.
- Ήλεκτρομηχανικά κατασκευαί.
- Μηχανήματα κλωστοϋφαντουργίας πάσης φύσεως.
- Κοπτικά και ραπτικά μηχαναί.
- Μηχανήματα έλέγχου άντοχής υλικών.
- Διαχωριστήρες έλαίου.

ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ και ΟΡΓΑΝΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΩΝ ΦΥΣΙΚΗΣ
ΜΕΤΑΛΛΙΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΙ κ. λ. π.

Αντιπρόσωποι έν Έλλάδι

«ΓΑΛΙΛΑΙΟΣ»

Ανώνυμος Έλληνική Έταιρία Ήλεκτρισμού
δδδς Τσώρτσιλ 7 - Αθήναι - Τηλέφ. 25.391